

Lumina
lumii (III)

Cuprins

1. Programul misionar al lui Dumnezeu pentru lume / 5
2. Străjerii lui Dumnezeu / 10
3. Reforma din timpul lui Ilie / 15
4. Ispitit de îndoială / 20
5. Chemat la slujire / 26
6. Un profet al păcii / 33
7. Iona / 38
8. Căi extraordinare de a ajunge la cei lumești / 43
9. Patru misionari de succes / 48
10. O mare criză în Israel / 54
11. Ezra, talentatul cărturar / 59
12. Neemia, un reformator hotărât / 64
13. Continuând reforma! / 69

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât de scurte cu putință pentru a reda gânduri concise, directe. În unele cazuri, sunt folosite parantezele [] pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și citirea mai ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea materialelor folosite ca sursă.

Lecții biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 90, Nr. 3, iulie - septembrie 2014. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă. Copyright © 2014, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 - 5048, SUA.

Imagini: Goodsalt.com la coperta;
Map Resources la pg. 4, 25, 53

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Cuvânt înainte

În timpul primelor două trimestre ale acestui an am studiat lecții de evanghelizare din istoria poporului lui Dumnezeu. Spre sfârșitul ultimului trimestru am urmărit istoria regatului de sud al lui Iuda, cu lecțiile sale despre evanghelizare. În acest trimestru ne vom întoarce și vom privi la lecțiile de evanghelizare din experiența regatului de nord. De asemenea, vom observa eforturile lui Dumnezeu de a Se descoperi lumii antice prin servii Săi în perioada captivității.

„Scopul lui Dumnezeu a fost acela ca prin revelarea caracterului Său prin Israel, oamenii să fie atrași la El. Întregii lumi trebuia să i se dea invitația evangheliei. Prin învățătura sistemului de jertfe, Hristos trebuia să fie înălțat înaintea națiunilor, și toți cei care urmau să privească la El aveau să trăiască. Toți cei care, ca și Rahav, canaanita, și Rut, moabita, se întorceau de la idolatrie la închinarea adevăratului Dumnezeu urmau să se unească cu poporul Său ales. Pe măsură ce numărul lui Israel creștea, ei urma să își lărgască granițele până când împărăția lor avea să cuprindă întreaga lume.

Însă Israelul din vechime nu a îndeplinit scopul lui Dumnezeu. Domnul a declarat: „Te sădisem ca o vie minunată și de cel mai bun soi: cum te-ai schimbat și te-ai prefăcut într-o coardă de viță sălbatică? „Israel e o vie goală, aduce roade pentru sine însăși.” (Ieremia 2:21; Osea 10:1 engl., traducerea KJV).

Domnul prezentase în fața poporului Său prin Moise urmările necredincioșiei. Refuzând să țină legământul Său, ei urmau să se separe de viața de la Dumnezeu, și binecuvântarea Sa nu putea să vină asupra lor. Uneori aceste avertizări erau ascultate, iar binecuvântări abundente erau revărsate asupra națiunii iudaice și, prin ei, asupra popoarelor înconjurătoare. Însă, mai adesea, în istoria lor ei Îl uitau pe Dumnezeu și pierdeau din vedere marele lor privilegiu ca reprezentanți ai Săi.” — *Profeți și regi*, pg.19, 20 engl. (ro.cap. „Via Domnului”).

Vom vedea că, într-un sens, exilul lor le-a adus o binecuvântare, pentru că i-a condus pe mulți din pretinsul popor al lui Dumnezeu să găsească pocăință. Și le-a dat o ocazie de a da mărturie în favoarea adevărului înaintea națiunilor păgâne. De fapt, unii au lăsat ca lumina lor să strălucească și în prezența guvernatorilor și a regilor, descoperind caracterul lui Dumnezeu în comportamentul și vorbirea lor. Lecțiile care reies din aceste fapte sunt deosebit de importante pentru cei care doresc să devină evangheliști eficienți.

Fie ca binecuvântările Tatălui nostru ceresc să fie cu toți instructorii și studenții Școlii noastre de Sabat.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 5 iulie 2014

Darul Sabatului Întâi pentru lucrarea de publicații din Europa de Est

„Faceți ca publicațiile care conțin adevărul biblic să fie răspândite asemenea frunzelor toamna. Înălțați-L pe El, Salvatorul sufletelor, înălțați-L mai sus și tot mai sus.” — *In Heavenly Places*, pg. 323.

Aceste cuvinte, rostite prin profeta timpurilor noastre, E. G. White, sunt într-adevăr la timpul potrivit. Frații și surorile din Uniunea Est Europeană au aceeași dorință, aceeași aspirație.

Întrucât au îndurat șaptezeci de ani de ateism impus de stat, credincioșii din această parte a lumii cunosc valoarea libertății. Deși noi încă avem libertate, vedem semnele sfârșitului care se apropie în curând. Legile care restrâng libertatea religioasă sunt deja în vigoare în regiune. Folosind această libertate dată de Dumnezeu, frații și surorile merg în diferite orașe și sate, distribuind diferite tractate, precum și altă literatură spirituală. Avem nevoie să tipărim sute de mii de copii de tractate și broșuri, cum ar fi *Calea către Hristos, Sabatul sau duminica*, o varietate de cărți de sănătate, lecții biblice pentru Sabat pentru copii, și alte materiale. Acum facem tot ce putem mai bine pentru a tipări aceste broșuri în diferite limbi, întrucât această Uniune include majoritatea țărilor care înainte aparțineau de URSS.

„Publicațiile noastre ar trebui să ajungă pretutindeni. Să fie tipărite în multe limbi. Solia îngerului al treilea trebuie dată prin acest mijloc.” — *Mărturii*, vol.9, pg. 62 (engl.) (ro. Secțiunea 2, „Literatura în Slujire”, subcap. „Publicațiile noastre”).

Vă rugăm să ne ajutați financiar, întrucât teritoriul este vast și biserica din regiunea noastră nu poate acoperi cheltuielile uriașe cerute.

Vă rugăm în mod serios să folosiți această ocazie și să vă amintiți, prin darurile generoase și rugăciunile voastre, de această lucrare de publicații vitală în această vastă regiune. Fie ca mâna dăruitorului să fie largă. Vă mulțumim pentru ajutorul vostru.

Frații și surorile voastre din Uniunea Est Europeană

Programul misionar al lui Dumnezeu pentru lume

„Popoarele se vor duce cu grămada la el și vor zice: „Veniți să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui și să umblăm pe cărările Lui.” (Isaia 2:3).

„Scopul lui Dumnezeu era ca prin descoperirea caracterului Său prin intermediul lui Israel, oamenii să fie atrași către El.” — *Parabolele Domnului*, pg. 290 (engl.) (ro. cap. 23, „Via Domnului”).

Recomandare pentru studiu: *Profeti și regi*, pg. 17-22 (engl.) (ro. cap. „Via Domnului”); *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 14-16 (engl.) (ro. cap. „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

Duminică

29 iunie

1. O MARE RESPONSABILITATE

a. Care a fost prima mare națiune pe care a vrut Cerul să o binecuvânteze prin cunoașterea adevăratului Dumnezeu? Psalmii 135:9.

„Descendenții lui Avraam... au fost duși în Egipt pentru ca să dea pe față principiile împărăției lui Dumnezeu. Integritatea lui Iosif și lucrarea sa minunată în păstrarea vieților întregului popor egiptean erau o reprezentare a vieții lui Hristos. Moise și mulți alții au fost martori pentru Dumnezeu.” — *Parabolele Domnului*, pg. 286 (engl.) (ro. cap. „Via Domnului”).

b. Ce dovezi arată că regele, curtenii săi și poporul în general aleaseră să rămână în întuneric spiritual? Exodul 5:1, 2.

„Domnul dorea să le dea Egiptenilor o ocazie să vadă cât de deșartă era înțelepciunea oamenilor lor puternici, cât de slabă era puterea dumnezeilor lor, când se împotriveau poruncilor lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeti*, pg. 263 (engl.) (ro. cap. „Plăgile asupra Egiptului”).

„Dacă semănăm mândrie, vom secera mândrie; dacă semănăm încăpățănare, vom secera încăpățănare.” — *Lift Him Up*, pg. 266.

2. PLANUL LUI DUMNEZEU PENTRU ISRAEL

- a. Ce misiune importantă a fost încredințată copiilor lui Israel când numărul lor era peste două milioane de suflete – și sosise timpul eliberării lor din Egipt? Ioan 4:22; Deuteronom 4:6-8.

„Dumnezeu l-a ales pe Israel pentru a descoperi oamenilor caracterul Său. El a dorit ca ei să fie ca fântâni ale mântuirii în lume. Lor le-au fost încredințate oracolele cerului, descoperirea vocii lui Dumnezeu.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg.14 (engl.) (ro.cap. „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

- b. Cu ce scop a așezat Dumnezeu pe Israel într-un loc strategic, „în mijlocul neamurilor”? Ezechiel 5:5.

„Dumnezeu intenționase ca poporul Său să fie lumina lumii. De la ei trebuia să strălucească slava legii Sale așa cum era revelată în viața practică. Pentru îndeplinirea acestui scop, El făcuse ca poporul ales să ocupe o poziție strategică între națiunile de pe pământ.

În zilele lui Solomon împărăția lui Israel se întindea de la Hamat în nord, până la Egipt în sud, și de la Marea Mediterană, până la râul Eufrat. Acest teritoriu era străbătut de multe drumuri (naturale) de comerț ale lumii, iar caravane din țări îndepărtate treceau în mod constant dintr-o parte în alta...

Pus în fruntea națiunii care fusese așezată ca un far de lumină pentru națiunile dimprejur, Solomon ar fi trebuit să își folosească... influența pentru.... a conduce o mare mișcare pentru iluminarea acelor care nu Îl cunoșteau pe Dumnezeu și adevărul Său.” – *Profeti și regi*, pg. 70, 71 (engl.) (ro. cap. 4, „Rezultatele fărădelegii”).

- c. Cum au lucrat puterile întunericului pentru a zădărnici planul lui Dumnezeu? 1 Împărați 11:1, 2; Eclesiastul 2:8, 9; 10:1.

„Spiritul misionar pe care Dumnezeu îl implantase în inima lui Solomon și în inimile tuturor adevăraților Israeliti a fost înlocuit de un spirit comercial. Oportunitățile oferite prin relațiile cu multe națiuni au fost folosite pentru înălțare personală.” – *Idem.*, pg. 71 (engl.) (ro. cap. 4, „Rezultatele fărădelegii”).

3. MILA ȘI DREPTATEA LUI DUMNEZEU

- a. De ce au fost descalificate alte națiuni de la evanghelizarea lumii? Leviticul 18:24, 25; Deuteronom 9:4. Ce lecție au uitat treptat după potop locuitorii lumii? Geneza 6:5, 11, 17.

- b. Ce stări de lucruri predominante între multe națiuni păgâne cereau distrugerea lor? Romani 1:19, 21, 23-25.

„În multe națiuni părinții erau abandonați sau dați la moarte imediat ce vârsta lor îi făcea practic incapabili de a se întreține singuri... Prin concepțiile pervertite despre atribuțiile divine, națiunile păgâne au fost conduse să creadă că sacrificiile umane erau necesare pentru a asigura favoarea zeităților lor; și cele mai îngrozitoare cruzimi erau comise sub diferitele forme de idolatrie. Între acestea era practica de a-și trece copiii prin foc înaintea idolilor... Cele mai imorale și mai urăcioase ritualuri au devenit o parte a închinării păgâne. Zeii înșiși erau reprezentați ca impuri, iar închinătorii lor dădeau frâu liber pasiunilor lor josnice. Vicii nefirești dominau și festivalurile religioase erau caracterizate de necurăție universală și pe față.” — *Patriarhi și profeți*, pg. 337, 338 (engl.) (ro. cap. 29, „Vrăjmășia lui Satan împotriva Legii lui Dumnezeu”).

- c. Aduce Dumnezeu nimicirea fără ca mai întâi să trimită avertizări și chemări la pocăință? Ezechiel 18:21, 23; Amos 3:7. Ce se întâmplă cu acei care au epuizat răbdarea lui Dumnezeu și sunt considerați incurabili? 2 Petru 3:5-7.

„Ar putea cei ale căror inimi sunt pline de ură față de Dumnezeu, de adevăr și de sfințenie, să se amestece cu oastea cerească și să se alăture cântărilor lor de laudă? Ar putea ei să îndure slava lui Dumnezeu și a Mielului? Nu, nu; le-au fost acordați ani de probă, ca ei să își formeze caractere pentru cer; însă ei nu și-au exersat niciodată mintea pentru a iubi puritatea; ei nu au învățat niciodată limbajul cerului, iar acum este prea târziu. O viață de rebeliune împotriva lui Dumnezeu i-au făcut să fie nepotriviți pentru cer.” — *Marea luptă*, pg. 542, 543 (engl.) (ro. cap. 33, „Prima mare amăgire”).

4. MILA ȘI DREPTATEA LUI DUMNEZEU (CONTINUARE)

- a. De unde știm că mila lui Dumnezeu a fost încă extinsă spre diferitele națiuni care nu ajunseseră la punctul dincolo de care nu mai există întoarcere? Ce le-a mai fost acordat amoriților în acest plan? Geneza 15:16.

„În zilele de început ale poporului Israel, națiunile lumii, prin practici corupte, pierduseră cunoștința de Dumnezeu. Ele Îl cunoscuseră cândva; însă pentru că ,nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au dedat la gândiri deșarte, ... inima lor fără pricepere s-a întunecat.’ (Romani 1:21). Totuși în mila Sa Dumnezeu nu le-a curmat existența. El a intenționat să le dea o ocazie de a deveni din nou familiarizați cu El prin poporul Său ales.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 14 (engl.) (ro. cap. „Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa”).

- b. Ce lecție putem învăța din modul în care s-a purtat Dumnezeu cu Ninive? Iona 3:10; 4:10, 11. Ce fel de spirit misionar avea Iona?

„Când Iona a aflat despre scopul lui Dumnezeu de a cruța cetatea care, în ciuda răutății ei, fusese călăuzită să se căiască în sac și cenușă, el ar fi trebuit să fie primul care să se bucure pentru harul uimitor al lui Dumnezeu; însă, în loc de aceasta, el a permis minții sale să se ocupe cu posibilitatea că el va fi considerat un profet mincinos.” – *Profeti și regi*, pg. 271 (engl.) (ro.cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

- c. Ce mesaj încurajator trimite Dumnezeu fiecărui misionar care lucrează în orașe? Fapte 18:9.

„Mesagerii lui Dumnezeu din marile orașe nu trebuie să devină descurajați de răutatea, nedreptatea, depravarea, pe care sunt chemați să le înfrunte în timp ce încearcă să proclame vestea bună a mântuirii... Toți cei angajați în lucrarea de salvare de suflete să-și aducă aminte că în timp ce mulți nu vor lua aminte la sfatul lui Dumnezeu din Cuvântul Său, nu toată lumea va întoarce spatele luminii și adevărului, invitației unui Mântuitor îndurător și îndelung răbdător.” – *Idem.*, pg. 277 (engl.) (ro.cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

5. JUDECĂȚILE LUI DUMNEZEU ÎNCĂ AMESTECATE CU MILĂ

- a. Numiți cele două efecte principale ale judecății rezervate pentru timpul sfârșitului. Isaia 24:4-6; 26:21, 9.

„E la uși timpul când va fi o întristare în lume pe care niciun balsam omenesc nu o poate vindeca. Spiritul lui Dumnezeu se retrage. Dezastrele pe mare și pe uscat urmează unul după altul într-o succesiune rapidă. Cât de frecvent auzim de cutremure și vijelii, de distrugerii prin foc și inundații, cu mari pierderi de vieți și de proprietăți! Aparent, aceste calamități sunt izbucniri capricioase ale forțelor dezorganizate, neregulate, ale naturii, cu totul dincolo de controlul omenesc; însă în toate acestea se poate citi scopul lui Dumnezeu. Ele sunt între agenții prin care El încearcă să îi trezească pe oameni, bărbați și femei, să simtă primejdia lor.” — *Profeți și regi*, pg. 277 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

- b. Ce spune Dumnezeu în timp ce mâna Sa plină de milă este încă întinsă pentru a-i salva pe cei care vor să fie salvați? Isaia 55:6, 7.

„În fiecare oraș, oricât de plin de violență și crimă ar fi, sunt mulți care, cu o învățătură adecvată, pot învăța să devină urmași ai lui Hristos. La mii se poate ajunge cu adevărul salvator și ei pot fi conduși să-L primească pe Hristos ca Mântuitor personal.” — *Idem*.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce i-a scos Dumnezeu pe descendenții lui Avraam din Egipt?
2. Ce trebuie să învățăm astăzi din felul în care l-a așezat strategic pe Israel „în mijlocul neamurilor”?
3. Cum au lucrat puterile întunericului pentru a zădărnici planul lui Dumnezeu?
4. Cum ne învață cartea lui Iona că Dumnezeu este fericit, mai degrabă să salveze, decât să distrugă pe cei răi?
5. Ce vrea Dumnezeu ca noi să înțelegem referitor la cei din jurul nostru?

Străjerii lui Dumnezeu

„O, fiu al omului, te-am pus străjer al casei lui Israel.” (Ezechiel 33:7 engl. KJV).

„Ispravnicii tainelor lui Dumnezeu ar trebui să stea ca străjeri pe zidurile Sionului... Ambasadorii lui Hristos ar trebui să ia seama ca să nu își piardă, prin lipsa lor de credincioșie, sufletele lor și a celor care îi ascultă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pg. 403 (engl.) (ro. cap. 36, „Ambasadorii lui Hristos”).

Recomandare pentru studiu: Hristos, Lumina lumii, pg. 355 (engl.) (ro. cap. 37, „Primii evangheliști”).

Duminică

6 iulie

1. VEGHETORI PE ZIDURILE SIONULUI

a. Care este diferența dintre un străjer credincios și unul necredincios? Ezechiel 33:2-6.

„În vremurile din vechime, pe zidurile cetăților erau adesea puși străjeri care, din locul de observație, puteau privi asupra obiectivelor importante care trebuiau păzite, să avertizeze despre apropierea unui dușman. De credincioșia lor depindea siguranța tuturor celor dinăuntru. La anumite intervale stabilite, ei trebuiau să se strige unul pe altul, pentru a se asigura că toți sunt treji și că niciunul nu fusese vătămat. Strigătul de bucurie sau de avertizare era transmis de la unul la altul, fiecare repetând strigătul până când făcea împrejurul cetății.” — *Slujitorii evangheliei*, pg. 14 (engl.) (ro. cap. 1, „Chemați cu o chemare sfântă”).

b. De ce e nevoie ca noi, creștini individuali, să fim preocupați de sufletele celor care sunt fără Dumnezeu și fără mântuire? Ezechiel 33:7-9.

c. Caută Domnul să distrugă – sau să salveze? Ezechiel 33:11.

2. SUNETE CLARE SAU NECLARE?

a. Ce se întâmplă când străjerul sună din trâmbiță însă nu dă un sunet clar? 1 Corinteni 14:8.

„Străjerul să aibă grijă ca nu cumva, prin ezitarea și amânarea sa, sufltele să fie lăsate să piară, iar sângele lor să fie cerut din mâna lui.” — *Mărturii pentru comunitate, vol. 5, pg. 716 (engl.) (ro. cap. 86, „Conflictul care ne stă înaintea”)*.

b. Prin simbolul unui serv rău, cum a descris Hristos o clasă numeroasă de străjeri necredincioși? Matei 24:48-51.

„Servul cel rău spune în inima lui: ‚Stăpânul meu întârzie să vină’ (Luca 12:45). El nu spune că Hristos nu va veni. El nu ia în răs ideea celei de-a doua veniri a Sa. Însă în inima lui și prin acțiunile și cuvintele lui, el declară că venirea Domnului este amânată. El alungă din mințile altora convingerea că Domnul vine curând. Influența sa îi conduce pe oameni spre o amânare semeață, neglijentă. Ei sunt întăriți în spiritul lor lumesc și amorțeala lor. Poftele pământești, gândurile stricate, pun stăpânire asupra minții. Servul cel rău mănâncă și bea cu bețivii și se unește cu lumea în căutarea de plăceri. El îi bate pe conlucrătorii săi, acuzând și condamnându-i pe cei care sunt credincioși Stăpânului lor. El se amestecă cu lumea. Ceea ce se aseamănă crește împreună în fărâdelege.” — *Hristos, lumina lumii, pg. 635 (engl.) (ro. cap. 69, „Pe Muntele Măslinilor”)*.

c. Ce avertizare ne-a dat apostolul Pavel despre acești străjeri? 1 Tesaloniceni 5:3.

„Venirea lui Hristos îi va surprinde pe falșii învățători. Ei spun ‚pace și siguranță.’ Asemenea preoților și învățătorilor dinaintea de căderea Ierusalimului, ei caută ca biserica să se bucure de prosperitate și glorie lumească. Ei interpretează semnele timpului ca prevestind acest lucru. Însă ce spune cuvântul Inspirației? ‚O prăpădenie neașteptată va veni peste ei’ (1 Tesaloniceni 5:3). Asupra tuturor celor care locuiesc pe fața întregului pământ, asupra celor care fac din această lume căminul lor, ziua Domnului va veni ca o cursă.” — *Idem*.

3. CARACTERISTICILE STRĂJERILOR INCOMPETENȚI

a. Cum putem identifica un străjer descalificat? Isaia 56:10-12.

„Unii dintre cei care ocupă poziția de străjeri, pentru a-i avertiza pe oameni de pericol, au abandonat postul lor și stau culcați comod. Ei sunt străjeri necredincioși. Ei rămân inactivi, în timp ce vrăjmașul lor viclan intră în fortăreață și lucrează cu succes de partea lor pentru a dărâma ceea ce Dumnezeu a poruncit să fie clădit. Ei văd că Satan îi înșeală pe cei lipsiți de experiență, care nu suspectează nimic; totuși, ei iau ușor totul, ca și când nu ar avea niciun interes special, ca și când aceste lucruri nu i-ar privi. Ei nu întrezăresc niciun pericol special; ei nu văd nicio cauză de a da alarma. Lor li se pare că totul merge bine și nu văd nici o necesitate de a da sunete de avertizare credincioasă din trâmbiță, prin mărturii directe, pentru a le arăta oamenilor fărădelegile lor și casei lui Iacov păcatele ei. Aceste reproșuri și avertizări tulbură liniștea acestor străjeri somnoroși, iubitori de plăceri și sunt deranjați. Ei spun în inimă, dacă nu o fac prin cuvinte: ‘Aceasta nu e binevenită. Este prea severă, prea aspră. Acești oameni sunt tulburați și agitați în mod neneccesar și par că nu sunt binevoitori să ne dea odihnă și liniște.’ ” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pg. 440 (engl.) (ro. cap. 59, „Un apel către biserică”).

b. Ce avertizare ar trebui să avem noi în minte referitor la lucrarea străjerilor orbi spiritual? Matei 15:14. Cum descrie serva Domnului un astfel de străjer din istoria Adventismului?

„Unii au fost atât de orbiți de propria lor necredință încât nu au putut discerne spiritul fratelui B... El a refuzat să umble în lumina adevărului pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său, iar pe acei care ar fi umblat în lumină el i-a împiedicat.

El simte ca și când ar fi o onoare să sugerezi îndoieli și necredință referitor la credința întemeiată a poporului care păzește poruncile lui Dumnezeu. Adevărul în care s-a bucurat cândva este acum întuneric pentru el și, dacă nu își schimbă cursul, el va cădea într-un amestec de păreri ale diferitelor denominațiuni, însă nu va fi complet de acord cu nici unele dintre ele; el va fi, el însuși, o altă biserică ... Satan îl conduce în mod sigur, după cum i-a condus pe mulți alții, departe de corp, într-un curs al înșelăciunii și răătăcirii.” — *Ibid*, vol. 3, pg. 441 (engl.) (ro. cap. 36, „Unirea în biserică”).

4. CARACTERISTICILE SERVICIILOR CALIFICAȚI

- a. **Describe caracteristicile unui serv credincios al lui Hristos. 1 Timotei 4:12-16; Tit 2:7, 8.**

„Este privilegiul străjerilor de pe zidurile Sionului să trăiască atât de aproape de Dumnezeu și să fie atât de susceptibili la impresiile Spiritului Său, încât El să poată lucra prin ei pentru a le spune păcătoșilor de pericolul lor și să le indice locul de siguranță. Aleși de Dumnezeu, sigilați cu sângele consacrării, ei trebuie să îi salveze pe oameni, bărbați și femei, de la distrugerea care stă înaintea. În mod credincios trebuie să îi avertizeze pe semenii lor de rezultatele sigure ale fărădelegii și să păzească cu credincioșie interesul bisericii. Ei nu își pot slăbi vigilența în niciun moment. Vocile lor trebuie să se ridice în sunete de trâmbiță și nu trebuie să dea nicidecum un sunet ezitant, nesigur. Ei nu trebuie să muncească pentru plată, ci pentru că nu pot altfel, pentru că își dau seama că asupra lor este un vai dacă nu predică evanghelia.” — *Slujitorii evangheliei*, pg. 15 (engl.) (ro. cap. 1, „Cemați cu o chemare sfântă”).

- b. **Ce lucrare ne-a încredințat Hristos nouă, individual? Matei 24:45; 2 Timotei 4:2, 5.**

„Între locuitorii pământului, risipiți în fiecare țară, sunt acei care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Asemenea stelelor cerului, care se văd doar noaptea, acești credincioși vor străluci când întunericul acoperă pământul și întuneric mare popoarele. În Africa păgână, în țările catolice ale Europei și Americii de Sud, în China, în India, în insulele mării și în toate colțurile întunecate ale pământului, Dumnezeu are în rezervă o constelație a celor aleși, care vor străluci în mijlocul întunericului, descoperind clar unei lumi apostaziate puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa. Chiar acum ei apar în fiecare națiune, între cei de orice limbă și popor. ... Cu cât mai neagră e noaptea, cu atât mai strălucitor vor lumina ei...”

Atunci, să nu încerce nimeni să numere Israelul astăzi, ci fiecare să aibă o inimă de carne, o inimă de simpatie tandră, o inimă care, asemenea inimii lui Hristos, caută salvarea unei lumi pierdute.” — *Profeți și regi*, pg. 188, 189 (engl.) (ro. cap. 14, „În spiritul și puterea lui Ilie”).

5. CE BUCURIE VA FI!

- a. Când cei răscumparați vor merge la cer, se vor recunoaște ei unii pe alții? 1 Corinteni 13:12. Ce vor auzi din gura acelor pe care i-au condus la Hristos?

„Cei răscumparați îi vor întâlni și recunoaște pe acei a căror atenție au îndreptat-o spre Mântuitorul înălțat. Ce conversație binecuvântată vor avea cu aceste suflete! 'Am fost un păcătos,' li se va spune, 'fără Dumnezeu și fără speranță în lume și ai venit la mine și mi-ai atras atenția la prețiosul Salvator ca singura mea speranță...' Alții vor spune: 'Eram păgân într-o țară păgână. Ți-ai părăsit prietenii și căminul tău confortabil și ai venit să mă înveți cum să Îl găsec pe Isus și să cred în El ca singurul Dumnezeu adevărat. Am dărâmat idolii mei și m-am închinat lui Dumnezeu, iar acum Îl văd față în față. Sunt salvat, pentru veșnicie salvat, pentru a-L privi pentru totdeauna pe Cel pe care Îl iubesc.' ” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pg. 311 (engl.) (ro. cap. 29, „Unui tânăr predicator și soției lui”).

- b. Ce le va declara Hristos acestora? Matei 25:34-40.

„Alții își vor exprima recunoștința față de acei care i-au hrănit pe cei flămânzi și i-au îmbrăcat pe cei goi. 'Când disperarea a legat sufletul meu în necredință, Domnul te-a trimis la mine,' spun ei, 'pentru a-mi spune cuvinte de speranță și mângâiere. Mi-ai adus hrană pentru nevoile mele fizice și mi-ai deschis cuvântul lui Dumnezeu, trezindu-mă față de nevoile mele spirituale. M-ai tratat ca pe un frate.' ” — *Idem*.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Prezentați diferența dintre străjerii credincioși și străjerii necredincioși.
2. Cum îi descrie Hristos pe străjerii necredincioși?
3. Cum sunt mulți în pericolul cursei „Fratelui B” din *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, pg. 441 (engl.) (ro. cap. 36, „Unirea în biserică”)?
4. Cum putem reflecta noi mai îndeaproape caracteristicile credinței?
5. Relatați cuvintele de recunoștință, care vor fi exprimate în ceruri, ca o recompensă deosebită.

Reforma din timpul lui Ilie

„Ilie era un om supus aceluiași slăbiciuni ca și noi, și s-a rugat cu stăruință să nu plouă: și nu a plouat deloc în țară trei ani și șase luni. Apoi s-a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, și pământul și-a dat rodul.” (Iacov 5:17, 18).

„Dumnezeu încerca să elibereze poporul [Israel] din înșelăciunea lor și să îi conducă să înțeleagă responsabilitatea față de Cel căruia îi datorau viața și toate lucrurile.” — *The Review and Herald*, 21 august 1913.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 119-154 (engl.) (ro. cap. 9, „Ilie Tișbitul”, cap. 10, „Glasul unei mustrări aspre”, cap. 11, „Carmel”).

Duminică

13 iulie

1. O CHEMARE LA POCĂINȚĂ ȘI REFORMĂ

- a. Ce misiune a încredințat Dumnezeu lui Ilie când Israel era controlat de preoții lui Baal și ai Astarteei? Ce a spus Ahab, regele? 1 Împărați 17:1.

„Solia lui Dumnezeu către Ahab i-a dat Izabelei și preoților ei și tuturor urmașilor lui Baal și ai Astarteei ocazia de a testa puterea dumnezeilor lor, și, dacă era posibil, să dovedească falsitatea cuvântului lui Ilie.” — *Profeți și regi*, pg. 124 (engl.) (ro. cap. 9, „Ilie Tișbitul”).

- b. Când Dumnezeu încerca să îi vorbească regelui, conducătorilor și poporului prin judecăți — chemând la pocăință și reformă, cum au încercat preoții păgâni să mențină națiunea în înșelăciune?

„Poporul a fost îndemnat de conducătorii săi să aibă încredere în puterea lui Baal și să dea la o parte ca vorbe zadarnice profeția lui Ilie. Preoții au insistat că prin puterea lui Baal cădea ploaia.” — *Idem.*, pg. 123.

2. UN MIROS DE VIAȚĂ SAU DE MOARTE

- a. Când s-au întâlnit față în față, cu ce întrebare a încercat regele să îl mustre pe Ilie? 1 Împărați 18:17. La ce trebuie să se aștepte mesagerul lui Dumnezeu din partea acelor care refuză să primească adevărul?

„Profeții lui Dumnezeu au fost urâți de Israelul apostat pentru că prin ei erau aduse la lumină păcatele lor ascunse. Ahab l-a privit pe Ilie ca vrăjmaș al său pentru că profetul era credincios în muștrarea fărădelegilor ascunse ale regelui. La fel și astăzi servul lui Hristos, muștrătorul păcatului, întâmpină batjocuri și respingeri.” — *Hristos, lumina lumii*, pg. 587 (engl.) (ro. cap. 64, „Un popor blestemat”).

„Când oamenii văd că nu își pot menține poziția prin Scripturi, mulți hotărăsc să o mențină cu orice risc și, cu un spirit malițios, ei atacă violent caracterul și motivele celor care stau în apărarea adevărului nepopular. Este aceeași politică urmată în toate secolele. Ilie a fost declarat un tulburător în Israel, Ieremia un trădător, Pavel ca unul care mânjește templul. De atunci până astăzi, cei care au vrut să fie loiali adevărului au fost denunțați ca răzvârtiți, eretici sau schismatici.” — *Marea luptă*, pg. 458, 459 (engl.) (ro. cap. 26, „O lucrare de reformă”).

- b. La ce ne putem aștepta de la marea majoritate, chiar când le este prezentat adevărul? Isaia 59:14, 15; 2 Timotei 3:10-12. Cum trebuie să ne afecteze aceasta?

„Mulțimile, care sunt necredincioase pentru a accepta cuvântul sigur al profeției, vor primi cu o credulitate neîntrebătoare acuzațiile împotriva acelor care îndrăznesc să mustre păcatele la modă. Acest spirit va crește din ce în ce mai mult...”

Având în vedere acest fapt, care este datoria mesagerului adevărului? Să concluzioneze el că adevărul nu ar trebui prezentat, întrucât adesea singurul său efect este de a-i stârni pe oameni să ocolească sau să se împotrivească cerințelor sale? Nu; el nu are niciun motiv în plus să rețină mărturia cuvântului lui Dumnezeu pentru că stârnește opoziție, decât au avut Reformatorii timpurii...

Marele obstacol aflat atât în calea acceptării cât și a răspândirii adevărului este faptul că aceasta implică inconveniențe și batjocură... Însă aceasta nu îi împiedică pe adevărații urmași ai lui Hristos. Ei nu așteaptă ca adevărul să devină popular. Fiind convinși de datoria lor, ei acceptă în mod deliberat crucea.” — *Idem*, pg. 459, 460 (engl.) (ro. cap. 26, „O lucrare de reformă”).

3. PERICOLUL PREDICILOR BLÂNDE

- a. Când regele Ahab l-a acuzat pe Ilie că e tulburătorul lui Israel, cum a răspuns profetul? 1 Împărați 18:18.

„Stând în inocență conștientă înaintea lui Ahab, Ilie nu face nicio încercare de a se scuza sau de a-l flata pe rege. Nici nu încearcă să ocolească mânia regelui prin vestea bună că seceta aproape a trecut. El nu are de oferit nici o scuză. Indignat și gelos pentru onoarea lui Dumnezeu, el aruncă imputa înapoi asupra lui Ahab.” – *Profeti și regi*, pg. 140 (engl.) (ro. cap. 10, „Glasul unei muștrări aspre”).

- b. De ce fel de predici este nevoie în chemarea la pocăință și reformă? Isaia 58:1. Ce este greșit la predicile blânde?

„Predicile blânde prezentate atât de des nu fac nicio impresie durabilă; trâmbița nu dă un sunet clar. Oamenii nu sunt tăiați până în inimă de cuvintele simple, ascuțite ale cuvântului lui Dumnezeu.” – *Idem*.

„Acei predicatori care mulțumesc pe oameni, care strigă: ‘Pace, pace’, când Dumnezeu nu a declarat pace, ar face bine să își umilească inimile înaintea lui Dumnezeu, cerându-i iertare pentru lipsa lor de sinceritate și pentru lipsa lor de curaj moral. Nu din dragoste pentru semeni îndulcesc ei mesajul încredințat lor, ci pentru că sunt îngăduitori de sine și iubitori de plăceri...”

Dumnezeu cheamă oameni ca Ilie, Natan și Ioan Botezătorul, oameni care vor da mesajul Său cu credincioșie, indiferent de consecințe; oameni care vor rosti adevărul cu curaj, chiar dacă aceasta ar cere sacrificarea a tot ce au ei.” – *Ibid*, pg. 141, 142 (engl.) (ro. cap. 10, „Glasul unei muștrări aspre”).

- c. Când va fi repetată împotriva servilor lui Dumnezeu acuzația lui Ahab? Apocalipsa 13:15-17.

„Când mânia poporului va fi stârnită de acuzații false, ei vor urma un curs față de ambasadorii lui Dumnezeu, care e foarte asemănător cu cel pe care l-a urmat Israelul apostaziat față de Ilie.” – *Marea luptă*, pg. 590 (engl.) (ro. cap. 36, „Conflictul care ne stă înaintea”).

4. O CONTROVERSĂ ÎNTRE DOUĂ PUTERI

a. După ce l-a mustrat pe Ahab, ce a cerut Ilie? 1 Împărați 18:19, 20.

„[1 Împărați 18:19 citat] Porunca a fost dată de unul care părea să stea în chiar prezența lui Iehova; și Ahab a ascultat imediat, ca și când profetul era monarh, iar regele un supus. Soli repezi au fost trimiși în întreaga împărăție cu somația de a-l întâlni pe Ilie și profeții lui Baal și ai Astarteei.” – *Profeți și regi*, pg. 143 (engl.) (ro. cap. 11, „Carmel”).

b. Ce provocare a pus Ilie înaintea poporului? 1 Împărați 18:21 (prima parte).

(engl. „Cât timp șovăiți între două păreri?”)

„Față în față cu regele Ahab și cu profeții falși, și înconjurați de oastea adunată a lui Israel, Ilie stă în picioare, singurul care a venit să apere onoarea lui Iehova. El, asupra căruia întreaga împărăție a aruncat toată greutatea blestemelor, era acum înaintea lor, în aparență fără apărare, în prezența monarhului lui Israel, a proorocilor lui Baal, a bărbaților de război și a mulțimii din jur. Însă Ilie nu este singur. Deasupra lui și în jurul lui sunt oștirile protectoare ale cerului, îngerii care excelează în putere.” – *Idem.*, pg. 147 (engl.) (ro. cap. 11, „Carmel”).

c. Ce răspuns a primit Ilie de la mulțimea adunată? 1 Împărați 18:21 (partea a doua).

„Domnul urăște indiferența și lipsa de loialitate într-un timp de criză în lucrarea Sa. Întregul univers privește cu un interes de neexprimat la scenele de încheiere a marii controversă dintre bine și rău. Poporul lui Dumnezeu se apropie de granițele lumii veșnice; ce poate fi de o importanță mai mare pentru ei decât să fie loiali Dumnezeului cerului? Și prin toate secolele, Dumnezeu a avut eroi morali și El îi are și acum — cei care, ca Iosif, Ilie și Daniel, nu se rușinează să se declare poporul Său deosebit.” – *Idem.*, pg. 148 (engl.) (ro. cap. 11, „Carmel”).

5. PROTECȚIA TEMPORARĂ A LUI ISRAEL

- a. Când Ilie a propus, în confruntarea care stătea în față: „Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu,” ce a spus poporul? 1 Împărați 18:22-24.

- b. După ce poporul a văzut că preoții idolatri erau înșelători, ce a făcut Ilie? 1 Împărați 18:30-34. Și apoi, ce s-a întâmplat când el s-a rugat Domnului să Se descopere? 1 Împărați 18:36-38.

- c. La încheierea confruntării, când poporul a văzut focul din cer consumând jertfa și apa, ce au făcut și ce au spus ei despre adevăratul și singurul Dumnezeu? 1 Împărați 18:39. Ce poruncă a dat Ilie referitor la învățătorii falși? 1 Împărați 18:40.

„Preoții lui Baal... au dorit să rămână în continuare profeți ai lui Baal. Astfel ei s-au dovedit gata de distrugere. Pentru ca Israelul pocăit să fie protejat de momelile celor care i-au învățat să se închine lui Baal, Ilie primește de la Dumnezeu porunca să îi distrugă pe acești învățători falși.” — *Profeți și regi*, pg. 153, 154 (engl.) (ro. cap. 11, „Carmel”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Descrieți operațiunea mării lupte așa cum a fost ea în cazul lui Ahab împotriva lui Ilie.
2. Explicați datoria noastră când avem de înfruntat mulțimile necredincioase.
3. De ce sunt mesajele blânde, în mod special, periculoase astăzi?
4. Când, în viitorul apropiat, va fi repetată acuzația lui Ahab contra servilor credincioși ai lui Dumnezeu?
5. Cum suntem avertizați împotriva învățătorilor religioși falși?

Ispitit de îndoială

„Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.” (1 Împărați 19:4).

„Fugar, departe de locuințele oamenilor, cu spiritul său zdrobit de dezamăgire amară, [Ilie] dorea să nu mai vadă niciodată chipul oamenilor.” — *The Review and Herald*, 16 octombrie 1913.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 155-176 (engl.) (ro. cap. 12, „De la Izreel la Horeb”, cap. 13, „Ce faci tu aici, Ilie?”)

Duminică

20 iulie

1. CREDINȚA LUI ILIE ÎNCERCATĂ SEVER

- a. Când Izabela, regina idolatră, a auzit de uciderea profeților mincinoși, ce mesaj i-a trimis ea lui Ilie? 1 Împărați 19:1, 2.

„Izabela, împietrită și nepocăită, s-a infuriat. Ea a refuzat să recunoască în evenimentele de pe Carmel providența călăuzitoare a lui Dumnezeu și, încă sfidătoare, ea a declarat cu îndrăzneală că Ilie va muri.” — *Profeți și regi*, pg. 159 (engl.) (ro. cap. 12, „De la Izreel la Horeb”).

- b. După ce a dovedit curaj neînfricat în confruntarea de pe Muntele Carmel, cum a dat pe față Ilie slăbiciune omenească? 1 Împărați 19:3.

„Ilie nu ar fi trebuit să fugă de la postul datoriei sale. El ar fi trebuit să întâmpine amenințarea Izabelei cu un apel pentru protecție către Cel care îi dăduse misiunea de a apăra onoarea lui Iehova. El ar fi trebuit să spună solului că Dumnezeu în care se încredea el avea să îl protejeze de ura reginei.” — *Idem.*, pg. 160 (engl.) (ro. cap. 12, „De la Izreel la Horeb”).

- c. La ce avertizare ar trebui să ofere atenție serioasă fiecare lucrător în cauza lui Dumnezeu? 1 Corinteni 10:12.

2. DESCURAJAT

- a. **Profund descurajat, ce i-a cerut Ilie lui Dumnezeu în rugăciunea sa? 1 Împărați 19:4. Ce trebuie să se aștepte să sufere fiecare maritor din lucrarea lui Dumnezeu? 2 Corinteni 4:8, 9.**

„În experiența tuturor vin timpuri de dezamăgire aspră și descurajare profundă – zile când necazul este partea lor și este greu să crezi că Dumnezeu este încă binefăcătorul îndurător al copiilor Săi de pe pământ; zile când necazurile hărțuiesc sufletul, până când moartea pare preferabilă vieții. Atunci mulți își pierd legătura cu Dumnezeu și sunt duși în sclavia îndoielii, robia necredinței.” – *Profeți și regi*, pg. 162 (engl.) (ro. cap. 13, „Ce faci tu aici, Ilie?”).

„Servii Domnului trebuie să se aștepte la orice fel de descurajare. Ei vor fi încercați, nu doar prin mânia, disprețul și cruzimea vrăjmașilor, ci de indolența, inconsecvența, indiferența și trădarea prietenilor și ajutoarelor... Chiar unii care doresc ca lucrarea lui Dumnezeu să prospere vor slăbi mâinile servilor lui Dumnezeu prin faptul că ascultă, transmit și cred pe jumătate bârfele, laudele și amenințările adversarilor lor.” – *Christian Service*, pg. 239, 240.

- b. **Care este remediul pentru descurajare? Luca 21:36; 1 Tesaloniceni 5:8, 17. Cum a luptat apostolul Pavel contra descurajării? 2 Corinteni 12:10.**

„Pentru cei descurajați există un remediu sigur – credința, rugăciunea, lucrarea. Credința și activitatea vor da asigurare și satisfacție care vor crește zi după zi. Ești ispitit să dai frâu liber sentimentelor de presimțiri rele sau descurajare amară? În cele mai întunecate zile, când perspectivele par cele mai groaznice, nu te teme. Ai credință în Dumnezeu. El cunoaște nevoia ta. El are toată puterea. Iubirea Sa infinită și compasiunea Sa nu obosesc niciodată. Nu te teme că El nu își va împlini promisiunea Sa.” – *Profeți și regi*, pg. 164, 165 (engl.) (ro. cap. 12, „De la Izreel la Horeb”).

- c. **În loc de a împlini cererea necugetată a servului Său, cum i-a arătat Dumnezeu că lucrarea Sa nu era încă încheiată? 1 Împărați 19:5-8.**

3. O ÎNTREBARE DIRECTĂ

- a. Ce a cerut Dumnezeu lui Ilie după ce acesta s-a refugiat într-o peșteră? 1 Împărați 19:9. Ce mustrare era conținută în întrebare?

„[Domnul Dumnezeuul oștirilor] te-a trimis la pâraul Cherit și după aceea la văduva din Sarepta. Te-am însărcinat să te întorci la Israel și să stai înaintea preoților idolatri de pe Carmel și te-am încins cu putere pentru a conduce carul regelui la poarta Izreelului. Dar cine te-a trimis în această fugă grăbită în pustie?” — *Profeți și regi*, pg. 168 (engl.) (ro. cap. 13, „Ce faci tu aici, Ilie?”).

- b. În amărăciune sufletească, ce plângere a făcut Ilie? 1 Împărați 19:10. Ce lecție credeți că îl învăța Dumnezeu pe servul Său prin această experiență?

„Dumnezeu dorea să îl învețe pe Ilie faptul că nu întotdeauna lucrarea care face cea mai mare demonstrație este cea mai de succes în îndeplinirea scopului Său...

În timp ce Ilie aștepta descoperirea lui Dumnezeu, a venit o furtună, fulgerele scânteiau și a trecut un foc devastator; însă Dumnezeu nu era în acestea. Apoi a venit o voce blândă, înceată, și profetul și-a acoperit fața înaintea prezenței lui Dumnezeu. Iritarea sa a fost liniștită, spiritul său îmblânzit și supus. El știa acum că o încredere liniștită, o sprijinire fermă în Dumnezeu, vor găsi pentru el întotdeauna un ajutor prezent în vreme de nevoie.” — *Ibid*, pg. 168, 169 (engl.) (ro. cap. 13, „Ce faci tu aici, Ilie?”).

- c. Cum se așteptase Ilie să își manifeste Dumnezeu puterea? 1 Împărați 19:11, 12. Ce a înțeles în cele din urmă Ilie când a meditat la calea Domnului de a converti sufletele? Zaharia 4:6.

„Nu întotdeauna se întâmplă că cea mai erudită prezentare a adevărului lui Dumnezeu convinge și convertește sufletul. Nu prin elocvență sau logică sunt atinse inimile oamenilor, ci prin influențele dulci ale Spiritului Sfânt, care lucrează în tăcere, totuși, transformând și dezvoltând caracterul. Vocea blândă și dulce a Duhului lui Dumnezeu este cea care are puterea de a schimba inima.” — *Idem.*, pg. 169 (engl.) (ro. cap. 13, „Ce faci tu aici, Ilie?”)

4. ÎNCEPUTUL UNEI REFORME HOTĂRÂTE

- a. **Ce întrebare i-a adresat Domnul din nou lui Ilie, și ce plângere a repetat el Domnului? 1 Împărați 19:13, 14. Cum l-a asigurat Dumnezeu pe Ilie că cei rebeli și nepocăiți din Israel urmau să fie pedepsiți? 1 Împărați 19:15-17.**

„Domnul i-a răspuns lui Ilie că cei ce înfăptuiau răul în Israel nu urmau să rămână nepedepsiți. Oameni special aleși urmau să îndeplinească scopul divin în pedepsirea regatului idolatru. Trebuia îndeplinită o lucrare riguroasă, pentru ca toți să aibă ocazia să ia poziție de partea adevăratului Dumnezeu. Ilie însuși trebuia să se întoarcă în Israel și să poarte împreună cu alții povara de a îndeplini o reformă.” — *Profeți și regi*, pg. 169 (engl.) (ro. cap. 13, „Ce faci tu aici, Ilie?”).

- b. **Printre alții, cine a fost ales să îl ajute pe Ilie să promoveze reforma care începuse? 1 Împărați 19:19-21.**

- c. **Ce paralelă poate fi trasă între apostazia dominantă din zilele lui Ilie și apostazia care se răspândește în lume astăzi? 2 Petru 3:3-5.**

„Legea lui Dumnezeu, standardul divin al neprihănirii, este declarată ca fiind fără efect [în acest secol]. Vrăjmașul a tot adevărul lucrează cu putere înșelătoare pentru a-i face pe oameni, bărbați și femei, să așeze instituțiile omenești acolo unde ar trebui să fie Dumnezeu, și să uite ceea ce a fost menit pentru fericirea și salvarea omenirii.

Totuși această apostazie, oricât de răspândită a ajuns, nu este universală. Nu toți cei din lume sunt nelegiuți și păcătoși; nu toți s-au aliat cu vrăjmașul lui Dumnezeu. Dumnezeu are multe mii care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal, mulți care tânjesc să înțeleagă mai pe deplin pe Hristos și legea, mulți care speră împotriva oricărei nădejdi că Isus va veni curând să pună capăt domniei păcatului și morții. Și sunt mulți care se închină lui Baal din neștiință, dar cu care Spiritul lui Dumnezeu luptă încă.

Aceștia au nevoie de ajutorul personal al acelor care au învățat să Îl cunoască pe Dumnezeu și puterea Cuvântului Său. Într-un timp ca acesta, fiecare copil al lui Dumnezeu ar trebui să fie angajat activ în ajutarea altora.” — *Idem.*, pg. 170, 171. (engl.) (ro. cap. 13, „Ce faci tu aici, Ilie?”).

5. RESPONSABILITATEA NOASTRĂ EVANGHELIS- TICĂ ASTĂZI

- a. Când Ilie s-a plâns că a rămas singur, ce i-a descoperit Domnul?
1 Împărați 19:18.

„Ce lucrare ciudată ar fi făcut Ilie să numere Israelul în timpul când judecățile lui Dumnezeu cădeau asupra poporului care dădea înapoi în credință! El putea să numere doar o persoană care era de partea Domnului.” — *Profeți și regi*, pg. 189 (engl.) (ro. cap. 14, „În spiritul și puterea lui Ilie”).

- b. Care este datoria noastră ținând cont de faptul că „Dumnezeu are multe mii care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal”, și cu care „Spiritul lui Dumnezeu încă luptă”? Matei 28:19, 20.

„Între locuitorii pământului, risipiți în toate țările, sunt cei care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Asemenea stelelor cerului, care apar doar noaptea, aceste suflete credincioase vor străluci când întunericul acoperă pământul și negură mare popoarele... Dumnezeu are păstrat un firmament de aleși care vor străluci încă în mijlocul întunericului, descoperind în mod clar unei lumi apostaziate puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa... Cu cât mai neagră e noaptea, cu atât mai puternic vor străluci ei..

De aceea, să nu încerce nimeni să numere Israelul astăzi, ci fiecare să aibă o inimă de carne, o inimă plină de simpatie tandră, o inimă care, asemenea inimii lui Hristos, merge să salveze o lume pierdută.” — *Idem.*, pg. 188, 189 (engl.) (ro. cap. 14, „În spiritul și puterea lui Ilie”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a arătat Ilie lașitate spirituală după ce a dat dovadă de o mare tărie morală?
2. La ce îndemn ar trebui să mediteze în mod serios fiecare credincios — întrucât fiecare dintre noi suntem chemați să fim martori pentru Hristos?
3. Care este remediul pentru descurajare?
4. Când Ilie s-a plâns de faptul că este singur, ce a declarat Dumnezeu?
5. Care este datoria noastră față de toți cei care nu și-au plecat niciodată genunchiul înaintea lui Baal?

Sabat 2 august 2014

Darul Special al Sabatului Întâi pentru o școală misionară în Republica Democrată Congo

Republica Democrată Congo este una dintre cele mai mari țări ale continentului African, cu o populație de aproximativ 75 milioane de locuitori.

Această națiune central-africană este bogată în resurse minerale, inclusiv cobalt, diamante industriale și naturale, aur și cupru. Se învecinează cu Republica Central-Africană și Sudanul de Sud în nord; Zambia și Angola în sud; Republica Congo și o foarte mică fâșie de coastă către Atlantic în vest; și Uganda, Ruanda, Burundi și Tanzania în est.

Principalele religii practicate în Republica Democrată Congo sunt Catolicismul, Protestantismul și Islamul. Există o varietate de religii creștine – de fapt, Republica Democrată Congo ocupă locul al doilea în ceea ce privește populația creștină în Africa – aproximativ 96%. Există libertate religioasă deplină. Franceza este limba oficială.

În 1972, lucrarea AZSMR a fost organizată pentru prima dată în Republica Democrată Congo (pe atunci denumită Zair), ca o culminare a eforturilor voluntare depuse timp de 12 ani de lucrători locali laici care refuzaseră să compromită principiile adevăratei păziri a Sabatului, chiar când o astfel de poziție însemna a suferi greutăți financiare serioase.

Astăzi, biserica noastră din Congo este compusă din 7 misiuni, cu un număr total de aproximativ 1.500 membri – dintre care 40% sunt tineri. În timp ce lumea hrănește tinerii cu filozofii deșarte, noi trebuie să îi hrănim cu adevăruri biblice solide! Pentru a îndeplini acest scop este necesar un bun curs școlar misionar. Interesul viu pe care îl avem față de tineri ne îndeamnă să înaintăm cu un astfel de proiect – să construim o școală misionară puternică, ce poate să fie un mare beneficiu pentru tinerii noștri vorbitori de limba franceză.

Mai presus de orice, ne rugăm ca după încheierea programului lor de instruire, acești tineri să devină misionari adevărați și apărători ai adevărului, motivați de marea lor dragoste pentru Hristos, care și-a dat viața pe Calvar.

Astfel apelăm la toți credincioșii din întreaga lume să ne ajute în acest plan important cu rugăciunile și resursele lor financiare. Fie ca Domnul să binecuvânteze din abundență pe toți cei care vor susține direct sau indirect acest proiect misionar vital!

Secretarul Regional pentru Africa

Chemat la slujire

„Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este destoinic pentru împărăția lui Dumnezeu” (Luca 9:62).

„Fiecăruia care devine părtaș al harului Său, Domnul îi încredințează o lucrare de îndeplinit pentru alții.” — *Pe urmele marelui medic*, pg. 148 (engl.) (ro. cap. 9, „Învățând și vindecând”).

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 217-228 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

Duminică

27 iulie

1. „CREDINCIOS ESTE CEL CARE V-A CHEMAT”

a. Cum a venit chemarea divină la profeții lui Dumnezeu? 1 Împărați 12:22; 1 Cronici 17:3; Luca 3:2. Explicați diferența dintre adevărații profeți și cei auto-declarați profeți. Ieremia 14:14, 15; 23:21, 32.

b. Cum a venit chemarea profetică la Elisei? 1 Împărați 19:16. Ce caracteristici dovedise el înainte de această chemare? 1 Împărați 19:19.

„Chemarea profetică a venit la Elisei în timp ce, împreună cu servitorii tatălui său, el ara pe câmp. El se apucase de lucrarea care îi era cel mai la îndemână. El posedă atât capacitățile unui lider între oameni cât și blândețea unuia care este gata să slujească. Având un spirit liniștit și blând, el era cu toate acestea energic și statornic. Era caracterizat de integritate, fidelitate, dragoste și temere de Dumnezeu, iar în rânduiala umilă a datoriilor zilnice, el a câștigat tăria scopului și noblețea de caracter, crescând în mod constant în har și cunoștință. În timp ce coopera cu tatăl său în datoriile vieții casnice, el învăța să coopereze cu Dumnezeu.

Prin credincioșie în lucrurile mici, Elisei se pregătea pentru răspunderi mai mari... El a învățat să slujească; și învățând aceasta, el a învățat, de asemenea, cum să instruiască și să conducă. Lecția este pentru toți. Nimeni nu poate ști care este scopul lui Dumnezeu în disciplinarea sa; însă toți pot fi siguri că credincioșia în lucrurile mici este dovada unei pregătiri pentru responsabilități mai mari.” — *Profeți și regi*, pg. 218 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

2. CERTITUDINEA CHEMĂRII LUI DUMNEZEU

- a. După cum se întâmplă cu fiecare serv al lui Dumnezeu, ce factori a trebuit Elisei să ia în considerare când a venit la el chemarea divină? 1 Împărați 19:20, 21; Luca 14:28.

„Elisei a trebuit să socotească prețul – să decidă pentru sine însuși dacă să accepte sau să refuze chemarea...”

Chemarea de a pune totul pe altarul slujirii vine la fiecare. Nouă nu ni se cere tuturor să slujim așa cum a slujit Elisei, nici nu ni se cere să vindem tot ce avem; însă Dumnezeu ne cere să dăm serviciului Său primul loc în viețile noastre, să nu permitem să treacă vreo zi fără să facem ceva pentru a înainta lucrarea Sa pe pământ... Dumnezeu acceptă jertfa fiecăruia. Consacrarea vieții și a tuturor intereselor ei, este ceea ce e necesar. Cei care fac această consacrare vor auzi și vor asculta de chemarea Cerului.” – *Profeti și regi*, pg. 220, 221 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

- b. Care a fost singura cerere a lui Elisei la încheierea asocierii sale cu Ilie? 2 Împărați 2:9.

„Elisei nu a cerut onoare lumească sau o poziție înaltă între oamenii mari ai pământului. Ceea ce dorea el cu ardoare era o măsură mare din Spiritul pe care Dumnezeu îl revărsase cu atâta generozitate asupra celui care era pe punctul de a fi onorat cu strămutarea la cer. El știa că nimic în afară de Spiritul care se odihniase asupra lui Ilie nu îl putea califica să ocupe în Israel locul la care îl chemase Dumnezeu.” – *Idem.*, pg. 226, 227 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

- c. Ce putem pierde neglijându-ne datoriile, abilitățile și ocaziile noastre? Matei 25:28, 29 (ultima parte). Ce se va întâmpla, pe de altă parte, dacă suntem conștiincioși în folosirea credincioasă și onestă a „capitalului” pe care l-am primit deja de la Dumnezeu? Versetul 29 (prima parte).

„Isus ne-a indicat calea vieții, El a făcut vizibilă lumina adevărului, El a dat Duhul Sfânt și ne-a înzestrat din abundență cu orice lucru esențial pentru desăvârșirea noastră.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, pg. 218 (engl.) (ro. cap. 28, „Nevoia de lucrători instruiți”).

3. DISPONIBILITATEA LUI ELISEI DE A ÎNVĂȚA

- a. Ce ar trebui să învățăm din disponibilitatea lui Elisei de a îndeplini îndatoriri umile? 2 Împărați 3:11 (ultima parte).

„Ceea ce s-a cerut inițial lui Elisei nu era o lucrare însemnată; datoriile obișnuite constituiau disciplina sa. Despre el se spune că turna apă pe mâinile lui Ilie, stăpânul lui. El era dispus să facă orice îi indica Domnul și, la fiecare pas, el învăța lecții de umilință și slujire. Ca slujitor personal al profetului, el a continuat să se dovedească credincios în lucruri mici, în timp ce cu un scop zilnic mai ferm se devota misiunii desemnate lui de Dumnezeu.” — *Profeti și regi*, pg. 222 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

- b. Ce trebuie să demonstreze un serv al lui Dumnezeu înainte de a putea fi promovat pentru a purta responsabilități mai mari? Luca 16:10-12.

„Nimeni nu poate ști care poate fi scopul lui Dumnezeu în disciplina Sa; însă toți pot fi siguri că prin credințioșia în lucrurile mici se dovedește calificarea pentru responsabilități mai mari. Fiecare act al vieții este o descoperire a caracterului.” — *Idem.*, pg. 218 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

- c. Cum se aseamănă gândirea și acțiunile multora cu atitudinea servului leneș care primise doar un talant? Matei 25:14, 18, 24-28.

„Pentru că nu sunt în legătură cu o lucrare explicit religioasă, mulți simt că viețile lor sunt inutile, că nu fac nimic pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu. Dacă ar putea face vreun lucru mare, cât de bucuros l-ar îndeplini ei! Însă pentru că pot sluji doar în lucruri mici, ei se cred îndreptățiți să nu facă nimic. În aceasta greșesc. Un om poate fi activ în serviciul lui Dumnezeu în timp ce este angajat în datoriile obișnuite, de fiecare zi — în timp ce doboară copaci, curățând terenul sau mergând în urma plugului. Mama care își instruieste copiii pentru Hristos îndeplinește la fel de sigur o lucrare pentru Dumnezeu ca și predicatorul la amvon.” — *Idem.*, pg. 219 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

4. SLUJIREA INCLUDE INSTRUIREA TINERILOR

- a. Care este una dintre cele mai importante datorii ale unui predicator competent și credincios? 2 Timotei 2:1, 2.

„Slujirea cuprinde mult mai mult decât predicarea cuvântului. Înseamnă instruirea tinerilor la fel cum Ilie l-a instruit pe Elisei, luându-i de la îndatoriri obișnuite, și dându-le să poarte responsabilități în lucrarea lui Dumnezeu – responsabilități mici la început și, apoi, unele mai mari pe măsură ce câștigă tărie și experiență... Lucrătorii tineri, lipsiți de experiență, ar trebui instruiți prin muncă efectivă în legătură cu acești slujitori experimentați ai lui Dumnezeu. Astfel ei vor învăța cum să poarte poveri.

Cei care se ocupă cu această instruire a lucrătorilor tineri fac o lucrare nobilă. Domnul însuși cooperează cu eforturile lor. Și tinerii cărora le-a fost rostit cuvântul consacrării, al căror privilegiu este de a fi aduși în asocieră strânsă cu lucrătorii serioși, evlavioși, ar trebui să folosească din plin ocazia lor. Dumnezeu i-a onorat alegându-i pentru slujirea Sa și așezându-i acolo unde pot obține cea mai mare calificare pentru aceasta și ar trebui să fie umili, credincioși, ascultători și dispuși să se sacrifice. Dacă se supun disciplinei lui Dumnezeu, îndeplinind instrucțiunile sale și alegându-și drept sfătuitori pe slujitorii Săi, ei se vor dezvolta ca oameni neprihăniți, cu principii înalte, statornici, cărora Dumnezeu le poate încredința responsabilități...

Timp de câțiva ani după chemarea lui Elisei, Ilie și Elisei au lucrat împreună, tânărul dobândind zilnic o pregătire mai înaltă pentru lucrarea sa.” – *Profeti și regi*, pg. 222-224 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

- b. Ce puncte a accentuat Pavel în instruirea lui Timotei? 2 Timotei 1:5; 3:14-17.

„Evlavia și influența vieții din căminul [lui Timotei] nu erau de o natură ieftină, ci pură, sensibilă și necoruptă de sentimente false. Influența morală a căminului său era substanțială, nu capricioasă, nici impulsivă, nici schimbătoare. Cuvântul lui Dumnezeu era regula care îl conducea pe Timotei... Instructorii săi din cămin au cooperat cu Dumnezeu în educarea acestui tânăr pentru a purta poverile care urmau să vină asupra sa la o vârstă fragedă.” – *The SDA Bible Commentary [E.G.White], vol.7*, pg. 918. (engl.) (ro. Comentarii Biblice ale Noului Testament, cap. referitor la 2 Timotei 3:14, 15)

5. PREDÂND ȘI ÎNVĂȚÂND; ÎNVĂȚÂND ȘI PREDÂND

a. Cum a fost încercată credința lui Elisei în timp ce călătorea cu Ilie? 2 Împărați 2:5, 6.

„Școlile profetilor, întemeiate de Samuel, se degradaseră în timpul anilor de apostazie ai lui Israel. Ilie a reîntemeiat aceste școli, luând măsuri ca tinerii să obțină o educație care urma să îi conducă să înalțe legea și să o facă onorabilă. Trei dintre aceste școli, una la Ghilgal, una la Betel și una la Ierihon, sunt menționate în raportul sfânt. Chiar înainte ca Ilie să fie luat la cer, el și Elisei au vizitat aceste centre de instruire. Lecțiile pe care profetul lui Dumnezeu le dăduse în vizite anterioare, le-a repetat acum... El a imprimat, de asemenea, asupra minților lor importanța de a lăsa ca simplitatea să marcheze fiecare trăsătură a educației lor. Doar în acest mod puteau ei să primească amprenta cerului și să meargă să lucreze în căile Domnului.

Pe când Elisei îl însoțea pe profet în circuitul său de slujire de la o școală la alta, credința și hotărârea lui au fost testate încă odată... Și acum servul încercat al omului lui Dumnezeu a rămas aproape de el.” — *Profeti și regi*, pg. 224, 225 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

b. Ce lecție putem să învățăm toți din colaborarea încununată de succes a acestor doi lucrători credincioși și harnici ai lui Dumnezeu? 1 Corinteni 3:8, 9.

„Îngerii lui Dumnezeu vor fi mult mai mulțumiți și vor fi atrași către noi când servii din câmp pot să se asocieze, și să se plece împreună, și să se roage cu lacrimi și cu inima zdrobită; când pot vorbi împreună despre lucrare, indiferent a cui va fi lucrarea aceea.” — *Sermons and Talks*, vol. 2, pg. 15.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce a cerut Elisei lui Ilie chiar înainte de înălțarea sa?
2. Explicați pericolul neglijării ocaziilor.
3. Cât de mult putem câștiga folosind bine ceea ce deja avem?
4. Ce trebuie să descoperim înainte de a primi responsabilități mai mari?
5. Ce putem învăța din colaborarea lui Ilie și a lui Elisei?

DAR SPECIAL PENTRU PROIECTUL MEDIA „Abundant Life” (Viață din belșug)

STRÂNS ÎN 9 AUGUST 2014

Lubiților noștri frați și prieteni din întreaga lume:

„Media” a fost folosită de solii lui Dumnezeu pentru a ajunge la omenire cu adevărul prezent în toate perioadele istoriei lumii.

În zilele lui Noe, mediul oral a fost folosit pentru a avertiza lumea despre distrugerea iminentă și pentru a-i invita pe oameni să fie salvați. Sub călăuzire divină, Moise, de asemenea, a folosit comunicarea verbală și scrisă (media din zilele sale) pentru mișcarea Exodului. Aceleași resurse au fost folosite în zilele lui Solomon când teritoriul lui Israel includea „multe căi naturale de acces ale lumii comerțului, iar caravanele din țări îndepărtate treceau în mod constant dintr-o parte în alta. Astfel i-a fost dată lui Solomon și poporului său ocazia de a descoperi oamenii din toate națiunile caracterul Regelui regilor și de a-i învăța să Îl adore și să Îl asculte.” — *Profeți și regi*, pg. 70 (engl.) (ro. cap. 4, „Rezultatele fărădelegii”).

Un alt exemplu a fost metoda folosită de Hristos: „[Hristos] profita de oportunitățile ce se găseau de-a lungul arterelor principale de călătorie. În intervalele dintre călătoriile Sale dintr-o parte în alta, Isus locuia în Capernaum, care a ajuns să fie cunoscut drept ‘cetatea Sa.’ (Matei 9:1). Situat pe drumul principal de la Damasc spre Ierusalim și Egipt și spre Marea Mediterană, acesta era bine adaptat pentru a fi centrul lucrării Mântuitorului.” — *Idem*, pg. 73 (engl.) (ro. cap. 4, „Rezultatele fărădelegii”).

Prima carte tipărită vreodată a fost Biblia, permițând ca solia mântuirii să ajungă la mulțimile de oameni într-un mod mai ușor. La începutul mișcării advente, Dumnezeu l-a instruit pe James White să publice solia adevărului prezent într-o broșură mică, din care urmau să strălucească torente de lumină în întreaga lume.

Pe baza acestor gânduri, Conferința Generală a aprobat un proiect de înființare a unui studio de emisie prin televiziune pentru Mișcarea de Reformă, care să transmită în trei limbi, engleză, portugheză și spaniolă. Consiliul Conferinței Generale a decis ca acest proiect să fie dezvoltat în Brazilia. De aceea, din suprafața totală a sediului proprietății Uniunii Braziliene de Sud a fost delimitată o suprafață de teren și s-a început construcția propriu-zisă pentru proiectul media Abundant Life (Viață din belșug).

Noua clădire are o suprafață de aproximativ 1.200 m², și va avea spațiu pentru două studiouri de filmări, un studio pentru înregistrări audio, plus încăperi suplimentare pentru traducere, editare și birouri administrative. Construcția clădirii a început în august 2012 și prima fază a fost deja îndeplinită. Până acum, costurile clădirii au fost achitate de Conferința Generală împreună cu aproximativ 1.500 frați, surori și prieteni din întreaga Brazilie, care contribuie lunar cu darurile și donațiile lor pentru realizarea acestui mare proiect.

A doua etapă – finisarea – a început acum, însă această parte va solicita o cantitate mai mare de fonduri, întrucât implică cea mai scumpă fază a proiectului. În afară de finalizarea clădirii, punctul culminant al acestui proiect va fi achiziționarea echipamentului tehnic necesar pentru a da în folosință studioul.

Trebuie să accentuăm faptul că scopul acestui proiect este de a duce cunoștința adevărului prezent în locuri unde solia de Reformă nu a ajuns încă, și de a proclama evanghelia veșnică prin cele mai puternice și avansate mijloace de comunicare disponibile astăzi. De aceea, a venit ocazia ca dumneavoastră să vă implicați în această mare lucrare, contribuind cu generozitate la acest proiect evanghelistic mondial. Rezultatele acestei întreprinderi se vor vedea doar în timp și în veșnicie... Apelul nostru este ca dumneavoastră să contribuiți cu amabilitate, punând deoparte o parte din resursele cu care Dumnezeu v-a binecuvântat – și să donați cu generozitate pentru realizarea acestui proiect monumental! Mulțumindu-vă anticipat,

Departamentul Media al Conferinței Generale

Un profet al păcii

„Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău” (2 Împărați 2:9).

„Când Domnul în providența Sa vede că e potrivit să îndepărteze din lucrare pe cei cărora le-a dat înțelepciune, El îi ajută și îi întărește pe succesorii lor, dacă aceștia vor privi spre El pentru ajutor și vor umbla în căile Sale.” — *Conflict and Courage*, pg. 223.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 235-264 (engl.) (ro. cap. 19, „Un profet al păcii”, cap. 20, „Naaman”, cap. 21 „Înceierea lucrării misionare a lui Elisei”).

Duminică

3 august

1. SLUJIREA LUI ELISEI CA PROFET

a. Ce i s-a întâmplat lui Ilie după lucrarea sa reformatoare în Iuda și Israel? 2 Împărați 2:11, 12.

b. Rezumând, cum a beneficiat Elisei de timpul petrecut cu Ilie? 2 Împărați 2:2. Care era diferența fundamentală între lucrările încredințate lor? 1 Împărați 17:1, 2; 2 Împărați 2:20-22.

„Ca succesori ai lui Ilie, Elisei, prin instruire atentă, răbdătoare, trebuia să încerce să îl călăuzească pe Israel pe cărări sigure. Asocierea sa cu Ilie, cel mai mare profet de după zilele lui Moise, l-a pregătit pentru lucrarea pe care în curând trebuia să o înceapă singur.” — *Profeți și regi*, pg. 224 (engl.) (ro. cap. 17, „Chemarea lui Elisei”).

„Lucrarea lui Elisei ca profet a fost în unele privințe foarte diferită de cea a lui Ilie. Lui Ilie i-au fost încredințate solii de condamnare și judecată; vocea sa era vocea mustărării neînfricate, chemându-i pe rege și popor să se întoarcă de la căile lor rele. Misiunea lui Elisei era una mai pașnică; el trebuia să clădească și să întărească lucrarea pe care o începuse Ilie; să îi învețe pe oameni calea Domnului. Inspirația îl prezintă ca venind în contact personal cu oamenii, înconjurat de fiii profeților, aducând prin miracolele sale și slujirea sa vindecare și bucurie.” — *Idem.*, pg. 235 (engl.) (ro. cap. 19, „Un profet al păcii”).

2. CHIAR ȘI SIRIENII ȘTIAU!

- a. Când regele Siriei a suspectat trădare în guvernarea sa, cum au încercat ei să afle de unde venea aceasta? 2 Împărați 6:8-11. Cine era de fapt sursa informațiilor care îi erau date regelui lui Israel? 2 Împărați 6:12.

- b. Ce ordin a dat împăratul Siriei pentru a rezolva problema care îl tulbura? Când spionul (spionii) au descoperit care era domiciliul profetului, ce a făcut regele? 2 Împărați 6:13, 14.

„În războaie prelungite cu Sirienii, Ioahaz, succesorul lui Iehu, pierduse unele din cetățile de la răsărit de Iordan. Pentru un timp părea ca și când sirienii urmau să obțină controlul întregii împărății.” — *Profeti și regi*, pg. 254 (engl.) (ro. cap. 21, „Încheierea lucrării misionare a lui Elisei”).

„Cu o ocazie, în timpul invaziei siriene, regele Siriei a încercat să îl distrugă pe Elisei din cauza activității sale de a face cunoscut regelui lui Israel planurile inamicului. Regele sirian se sfătuisse cu servii săi, spunând, ‘Tabăra mea va fi în cutare loc.’ (2 Împărați 6:8). Acest plan a fost descoperit de Domnul lui Elisei.” — *Idem.*, pg. 255, 256 (engl.) (ro. cap. 21, „Încheierea lucrării misionare a lui Elisei”).

- c. Împlinirea cărei promisiuni ar trebui să o ceară servii lui Dumnezeu când sunt într-o dificultate foarte serioasă sau când viața le este amenințată? Psalmii 34:7.

„Când poporul lui Dumnezeu este adus în locuri strâmte, când aparent nu este nici o scăpare pentru ei, doar Domnul trebuie să fie Cel de care să depindă.” — *Idem.*, pg. 257 (engl.) (rom. cap. 21, „Încheierea lucrării misionare a lui Elisei”).

„Tatăl nostru ceresc are o mie de căi de a se îngriji de noi, despre care noi nu știm nimic. Cei care acceptă acel unic principiu de a face serviciul lui Dumnezeu suprem, vor descoperi că nedumeririle dispar și vor găsi o cale dreaptă pentru picioarelor lor...”

„În cele mai întunecate zile, când perspectivele par cele mai sumbre, aveți credință în Dumnezeu.” — *Pe urmele Marelui Medic*, pg. 481, 482 (engl.) (ro. cap. 40, „Ajutor în viața zilnică”).

3. LOVIȚI CU ORBIRE

- a. **Ce solie a adus slujitorul îngrozit al lui Elisei stăpânului său? 2 Împărați 6:15. Ce răspuns a dat Elisei servului său pentru a-l liniști? 2 Împărați 6:16.**

„Între servul lui Dumnezeu și oastea de vrăjmași înarmați era un corдон înconjurător de îngeri cerești. Ei coborâseră cu putere mare, nu pentru a distruge, nici pentru a aștepta omagiu, ci pentru a tăbări în jurul servului slab și neajutorat al lui Dumnezeu și a-i sluji.” — *Profeti și regi*, pg. 257 (engl.) (ro. cap. 21, „Încheierea lucrării misionare a lui Elisei”).

- b. **Ce adevăr de necontestat ne învață răspunsul lui Elisei? Romani 8:31.**

„Comparativ cu milioanele lumii, poporul lui Dumnezeu va fi, așa cum a fost întotdeauna, o mică turmă; însă dacă stau pentru adevăr așa cum este descoperit în cuvântul Său, Dumnezeu va fi refugiul lor. Ei stau sub scutul cuprinzător al Atotputerniciei. Dumnezeu formează întotdeauna majoritatea.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 590 (engl.) (ro. cap. 57, „Apocalipsa”).

- c. **Ce trebuie să cumpănim în mod profund din felul cum Elisei a tratat oastea siriană? 2 Împărați 6:17-20.**

„Un singur act de nedreptate sau de amărăciune, invidie, gelozie sau bănuială rea vor înăbuși Spiritul lui Dumnezeu și vor alunga din inima ta adevărata fericire...”

Chiar ura față de un lucrător rău te va pune într-o poziție unde judecata ta va fi denaturată și nu vei fi un îndeplinitor al lucrării lui Hristos de a întoarce bine pentru rău. În timp ce disprețuiești păcatul, ar trebui să iubești sufletele celor pentru care Hristos a plătit prețul propriului Său sânge.

Doriința de răzbunare sau orice altă emoție în afară de acea iubire tandră, compătimitoare pe care Isus o exercită față de noi, omenirea căzută, păcătoasă, vatămă sufletul și este înregistrată împotriva noastră în cer.” — *Manuscript Releases*, vol. 21, pg. 164, 165.

4. OAMENII ÎNTELEPȚI ÎNCEARCĂ SĂ FACĂ PACE; NEBUNII FAC RĂZBOI

- a. Ce ar trebui să învățăm din sfatul pe care Elisei l-a dat regelui lui Israel? 2 Împărați 6:21-23. Care este cel mai bun mod de a dezarma un vrăjmaș? Romani 12:20.

„Noi nu cultivăm o dispoziție spre amabilitate; ci vrem ca totul să ne întâmpine într-un mod ușor. Însă problema de cea mai mare importanță, pentru fiecare dintre noi, nu ar trebui să fie cum putem să ne îndeplinim planurile noastre împotriva planurilor altora, ci cum putem avea puterea de a trăi pentru Hristos în fiecare zi. Hristos a venit pe pământ și Și-a dat viața pentru ca noi să avem mântuire veșnică. El vrea să ne înconjoare pe fiecare cu atmosfera cerului, pentru ca să putem da lumii un exemplu care va onora religia lui Hristos.” — *Loma Linda Messages*, pg. 602.

- b. Ce s-a întâmplat cu Israeliții după ce s-au îndepărtat de la Dumnezeu? Cum au căzut asupra lor, pe vremea împăraților Siriei judecățile prezise în Deuteronom 5:9? 2 Împărați 6:24, 25.

- c. Ce s-a întâmplat când foametea din Samaria i-a condus, pe rege și popor, la măsuri disperate? 2 Împărați 7:1-9, 16, 20.

„Datorită iubirii Sale pentru Israelul rătăcitor, Dumnezeu a permis sirienilor să îi biciuiască. Datorită compasiunii Sale pentru cei a căror putere morală era slabă, El l-a ridicat pe Iehu pentru a o ucide pe nelegiuita Izabela și toată casa lui Ahab. Încă odată, printr-o lucrare providențială, preoții lui Baal și ai Astarteei au fost înlăturați și altarele lor păgâne au fost doborâte. Dumnezeu în înțelepciunea Sa a prevăzut că dacă ispitele vor fi îndepărtate, unii își vor părăsi păgânismul și își vor întoarce fața spre ceruri și, din acest motiv, El a permis ca o calamitate după alta să cadă asupra lor. Judecățile Sale erau amestecate cu milă; și când scopul Său a fost împlinit, El a întors valul în favoarea celor care învățaseră să Îl caute.” — *Profeți și regi*, pg. 254, 255 (engl.) (ro. cap. 21, „Încheierea lucrării misionare a lui Elisei”).

5. O LECȚIE IMPORTANTĂ PENTRU NOI

- a. Ce lecție a încercat să îl învețe Elisei pe regele lui Israel în ultimele sale zile? 2 Împărați 13:14-17.

- b. Cum s-a așteptat profetul ca tânărul rege să arate că a înțeles lecția? 2 Împărați 13:18, 19.

„Lecția este pentru toți cei care se află în poziții de încredere. Când Dumnezeu deschide calea pentru îndeplinirea unei anumite lucrări și dă asigurarea de succes, instrumentele alese trebuie să facă tot ce stă în puterea lor pentru a face să apară rezultatul promis. Succesul oferit va fi proporțional cu entuziasmul și perseverența cu care este dusă înainte lucrarea. Dumnezeu poate să îndeplinească minuni pentru poporul Său doar pe măsură ce ei își îndeplinesc partea cu energie neobosită. El cheamă bărbați devotați în lucrarea Sa, bărbați care au curaj moral, cu iubire arzătoare pentru suflute și cu un zel care nu se ofilește niciodată. Astfel de lucrători nu vor considera nicio sarcină prea grea, nicio perspectivă prea lipsită de speranță; ei vor continua să lucreze, neînfricați, până când aparenta înfrângere este schimbată într-o victorie glorioasă. Nici chiar zidurile închisorii, nici rugul de martir de după aceasta nu îi vor face să se dea înapoi de la scopul lor de a lucra împreună cu Dumnezeu pentru zidirea împărăției Sale.” — *Profeți și regi*, pg. 263 (engl.) (ro. cap. 21, „Încheierea lucrării misionare a lui Elisei”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Mă cheamă Dumnezeu să fiu acum un martor pentru El ca și Ilie sau unul ca Elisei?
2. Explicați cum este Dumnezeu dispus să ne dea discernământ divin astăzi, la fel cum a făcut în zilele lui Elisei.
3. Contrar intenției ostile a regelui, ce sfat i-a dat Elisei — și de ce?
4. Numiți unele exemple prin care noi — în împrejurările în care ne aflăm astăzi — putem reflecta felul în care Elisei a abordat oastea siriană.
5. Explicați formula pentru succesul spiritual, așa cum i-a fost predată lui Ioas.

Iona

„Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei. Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!” (Iona 1:2).

„Răspunderea pusă asupra lui Iona, în misiunea dată lui de a avertiza pe locuitorii orașului Ninive, era într-adevăr mare; totuși Cel care îi poruncise să meargă era în stare să îl susțină pe servul Său și să îi dea succes.” — *The Review and Herald*, 4 decembrie 1913.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 265-278 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

Duminică

10 august

1. NINIVE, CETATEA CEA MARE

a. Care era starea morală a cetății Ninive când Iona a fost trimis acolo? Naum 3:1.

„În timpul prosperității ei vremelnice, Ninive era un centru al nelegiuirii și răutății...

Totuși, Ninive, oricât ajunsese de nelegiuită, nu era cu totul pradă răului. Cel care 'vede pe toți fiii oamenilor' (Psalmii 33:13) și 'vede tot ce este de preț' (Iov 28:10), a văzut în cetatea aceea pe mulți care doreau după ceva mai bun și mai înalt, cărora dacă li s-ar fi oferit ocazia de a învăța despre Dumnezeu cel viu, ar fi părăsit faptele lor rele și s-ar fi închinat Lui.” — *Profeți și regi*, pg. 265, 266 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

b. Comparați cetățile Sodoma și Ninive, luând în considerare numărul de suflete care erau dispuse a fi atinse de Duhul Sfânt? Geneza 18:32; Iona 4:11. Ce avertizare răsună până la noi astăzi?

„Păcatele Sodomei se repetă în zilele noastre și pământul este distrus și stricat de locuitorii săi; însă cea mai rea formă de nelegiuire este o formă de evlavie fără puterea acesteia. Cei care pretind că au mare lumină se află printre cei neglijenți și indiferenți, iar cauza lui Hristos este vătămată în casa preținșilor ei prieteni. Fie ca toți cei care doresc să fie salvați să se trezească din letargia lor și să dea un sunet clar din trâmbiță; pentru că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape.” — *The Signs of the Times*, 16 octombrie 1893.

2. CREDINȚA LUI IONA ÎNCERCATĂ

- a. Cine a primit misiunea de a-i chema la pocăință pe cei din Ninive? Cum a încercat diavolul să-l ispitească să se îndoiască, să ezite și, în cele din urmă, să respingă chemarea lui Dumnezeu? Iona 1:2, 3.

„Când profetul s-a gândit la dificultățile și aparentele imposibilități ale misiunii acesteia, el a fost ispitit să pună la îndoială înțelepciunea chemării. Dintr-un punct de vedere omenesc părea ca și când nimic nu putea fi obținut prin vestirea unei astfel de solii în acel oraș mândru. El a uitat pentru moment că Dumnezeu, căruia îi slujea, era atotînțelept și atotputernic. În timp ce el ezita, îndoindu-se încă, Satan l-a copleșit cu descurajare. Profetul a fost cuprins de o mare groază și 's-a sculat să fugă la Tars'...

În misiunea încredințată lui, Iona fusese investit cu o mare responsabilitate; totuși Cel care îi poruncise să meargă, era în stare să îl susțină pe servul Său și să îi dea succes. Dacă profetul ar fi ascultat fără să pună întrebări, el s-ar fi scutit de multe experiențe amare și ar fi fost binecuvântat din abundență.” — *Profeti și regi*, pg. 266 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

- b. Ce s-a întâmplat în timp ce Iona dormea având impresia că fuge în siguranță de responsabilitatea dată lui de Dumnezeu? Iona 1:4, 5.

„Dacă, atunci când chemarea a venit pentru prima dată la el, Iona s-ar fi oprit să judece calm, el ar fi știut cât de nebunesc ar fi orice efort de a scăpa de responsabilitatea pusă asupra sa. Însă nu i s-a permis să meargă departe, netulburat în fuga sa nebună.” — *Idem.*, pg. 267 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

- c. Ce ar trebui să învețe toți din musturarea cu care căpitanul l-a trezit pe profetul care dormea? Iona 1:6. Ce au făcut marinarii ca ultimă soluție pentru a liniști furtuna? Iona 1:7.

„Rugăciunile omului care se întorsese din calea datoriei nu ajutau cu nimic.” — *Idem.*

3. EVANGHELIZARE PRIN CIRCUMSTANȚE PROVIDENȚIALE

a. Când echipajul bărcii l-a interogat pe Iona, cum s-a legitimat profetul? Iona 1:8, 9.

b. Cum au ajuns în cele din urmă marinarii să îl cunoască pe adevăratul Dumnezeu? Iona 1:10-16.

c. Ce oportunități și privilegii de a mărturisii pierdem noi adesea și de ce? 1 Petru 3:15.

„Dacă nevoile cauzei lui Dumnezeu ar fi prezentate într-o lumină pozitivă înaintea acelor care au mijloace și influență, acești oameni ar putea face mult pentru a înainta cauza adevărului prezent. Poporul lui Dumnezeu a pierdut multe privilegii de care s-ar fi putut folosi, dacă nu ar fi ales să stea separați de lume.

În providența lui Dumnezeu suntem aduși zilnic în legătură cu cei neconvertiți. Prin propria Sa mână dreaptă Dumnezeu pregătește calea înaintea noastră, pentru ca lucrarea Sa să progreseze rapid. Ca și conlucrători cu El, noi avem de făcut o lucrare sacră. Trebuie să lucrăm pentru sufletul acelor care sunt în locuri înalte; trebuie să extindem către ei invitația plină de har de a veni la ospățul nunții.” — *Sfaturi despre isprăvnicie*, pg. 186 (engl.) (ro. cap. 37, „Pregătind calea”).

„Mulți se măgulesc că ar putea face lucruri mari dacă ar avea oportunitatea; însă ceva i-a împiedicat întotdeauna; Providența le-a baricadat calea așa încât ei nu au putut face ceea ce au vrut. Noi nu așteptăm ca vreo mare ocazie să ne iasă în cale, ci prin acțiune promptă și viguroasă să prindem ocaziile, să ne creăm oportunități și să înfrângem dificultățile.

Ai nevoie de energie vitală din cer. În lucrarea noastră trebuie nu doar să batem fierul până e cald, ci și să încălzim fierul bătându-l. Mișcările încete, comode, indolente nu vor face nimic pentru noi în această lucrare. Trebuie să fim neîntârziați, când e timpul și când nu e timpul. Sunt timpuri critice pentru lucrare. Prin ezitare și amânare pierdem multe ocazii de aur...

Ceea ce stă cel mai mult în calea îndeplinirii datoriei tale este lipsa de hotărâre, lipsa de scop, starea de indecizie.” — *Evanghelizarea*, pg. 647 (engl.) (ro. cap. 19, „Lucrătorul și calificările sale”).

4. O LECȚIE PENTRU SOLII LUI DUMNEZEU

- a. După ce Iona a fost „vărsat” pe uscat, ce poruncă a primit el de la Domnul a doua oară? Iona 3:1, 2.

- b. Ce a făcut el imediat ce a intrat în cetatea blestemată? Iona 3:3, 4. În ce mod și-a demonstrat Dumnezeu mila față de Ninive și de ce? Iona 3:5-10.

„Când Iona a intrat în cetate, el a început imediat 'să strige împotriva ei' solia: 'Încă patruzeci de zile și Ninive va fi nimicită!' (Iona 3:4). A mers din stradă în stradă, dând avertizarea...

Întrucât regele și nobilii, împreună cu oamenii de rând, cei de sus și cei de jos, 's-au pocăit la propovăduirea lui Iona' (Matei 12:41), și s-au unit în strigătul lor către Dumnezeu cerului, mila Sa le-a fost oferită... Sentința lor a fost abătută, Dumnezeu lui Israel a fost înălțat și onorat în întreaga lume păgână, iar legea Sa a fost onorată... Ninive urma să cadă pradă națiunilor înconjurătoare prin faptul că au uitat pe Dumnezeu, prin mândria lor semeață, doar după mulți ani mai târziu.” — *Profeți și regi*, pg. 270, 271 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

- c. Ce comparație a făcut Isus între păgânii pocăiți și evreei care refuzau să se căiască? Matei 12:41.

„Dumnezeu le oferă oamenilor o perioadă de probă; însă există un hotar dincolo de care răbdarea divină ajunge la capăt, iar judecățile lui Dumnezeu urmează în mod sigur. Domnul rabdă îndelung oamenii, dându-le în mod milostiv avertizări pentru a-i salva prin mila divină; însă vine un timp când implorările după milă nu vor mai fi auzite și elementul rebel care continuă să respingă lumina adevărului va fi eliminat, din milă față de ei înșiși și de cei care altfel ar fi influențați de exemplul lor.” — *Idem.*, pg. 276 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

„Nu vom fi considerați răspunzători de lumina care nu a ajuns la înțelegerea noastră, ci pentru cea căreia ne-am împotrivit și pe care am respins-o.” — *The Review and Herald*, 25 aprilie 1893.

5. IONA ESTE TREZIT LA REALITATE

a. În loc să se bucure de căința orașului Ninive, cum s-a plâns Iona Domnului și ce scuză a adus el pentru îndoielile și neascultarea sa? Iona 4:1-3.

b. Ce ar trebui să învățăm din felul în care a încercat Dumnezeu să îl trezească pe Iona la realitate? Iona 4:5-11.

„Încurcat, umilit și incapabil de a înțelege scopul lui Dumnezeu în crucea orașului Ninive, Iona a îndeplinit cu toate acestea însărcinarea dată lui de a avertiza acel mare oraș; și deși evenimentul prezis nu s-a întâmplat, totuși, mesajul de avertizare a fost de la Dumnezeu. Și a realizat scopul pe care a intenționat Dumnezeu ca el să îl îndeplinească. Slava harului Său a fost descoperită între neamuri.” — *Profeți și regi*, pg. 272, 273 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

„Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al milei. El se poartă cu călcătorul legii Sale cu îndelungă răbdare și compasiune gingașă. Și totuși, în ziua de astăzi, când oamenii, bărbați și femei, au atât de multe ocazii de a se familiariza cu legea divină așa cum este ea descoperită în Sfânta Scriptură, marele Guvernator al Universului nu poate privi cu satisfacție orașele rele, în care domnește violența și crima.” — *Idem.*, pg. 275, 276 (engl.) (ro. cap. 22, „Ninive, cetatea cea mare”).

„Toți îngerii slavei sunt interesați de lucrarea care se face pentru salvarea sufletelor. Nu suntem pe atât de treji pe cât ar trebui să fim.” — *Evanghelizarea*, pg. 282 (engl.) (ro. cap. 9, „Menținând interesul”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care era principala diferență dintre Sodoma și Ninive?
2. Numiți unele căi prin care putem fi în pericol de a imita ezitarea, îndoiala lui Iona și încercarea sa de a fugi de vocea lui Dumnezeu.
3. Cum ar putea să ne surprindă Dumnezeu la fel cum l-a surprins pe Iona după ce și-a îndeplinit datoria sa de a da avertizarea despre judecata imediată?
4. Cum este atitudinea noastră prea adesea ca cea a lui Iona după victorie?
5. Pentru a ne trezi, ce fel de ilustrații ne oferă Dumnezeu astăzi?

Căi extraordinare de a ajunge la cei lumești

„Îmi voi arăta slava între neamuri” (Ezechiel 39:21).

„Chiar între neamuri erau oameni prin care Hristos lucra pentru a ridica poporul din păcatul și degradarea lor.” — *Hristos, lumina lumii*, pg. 35 (engl.) (ro. cap. 3, „Împlinirea vremii”).

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 244-253 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

Duminică

17 august

1. EDUCAȚIA ÎN CĂMIN

- a. Care sunt unele nume menționate în Biblie în legătură cu felul corect de educație din cămin? 1 Samuel 1:20; 2 Împărați 5:2; Rut 4:22; Daniel 1:6.

„Dumnezeu a poruncit evreilor să îi învețe pe copiii lor cerințele Sale și să le facă de cunoscut felul în care S-a purtat El cu părinții lor. Aceasta era una dintre datoriile speciale ale fiecărui părinte — una care nu era delegată altcuiva. În locul buzelor străinilor, inimile iubitoare ale tatălui și mamei trebuia să ofere instruire copiilor lor. Gânduri despre Dumnezeu trebuia să fie asociate cu toate evenimentele vieții zilnice.” — *Patriarhi și profeți*, pag. 592 (engl.) (ro. cap. 58, „Școlile profeților”).

- b. Care este prima datorie a părinților creștini? Proverbele 22:6.

„Să îi învățăm [pe copiii noștri] care sunt așteptările pe care Dumnezeu le are și că este datoria lor de a duce religia în fiecare aspect al vieții, că trebuie să Îl iubească pe Dumnezeu în mod suprem și să îl iubească pe aproapele lor, fără a neglija micile amabilități ale vieții care sunt esențiale pentru fericire.” — *The Health Reformer*, 1 mai 1877.

2. O FETIȚĂ MICĂ ÎN CAPTIVITATE

- a. Cum a slujit o fetiță mică, ce a fost educată în mod potrivit de părinții ei, drept martoră pentru Dumnezeu între păgâni? 2 Împărați 5:2, 3.

„Părinții acelei fetițe evreice nu știau, când o învățau despre Dumnezeu, care va fi destinul ei. Însă au fost credincioși misiunii lor; și în căminul căpitanului oștirii siriene copilul lor a dat mărturie despre Dumnezeul pe care învățase să Îl onoreze.” — *Profeti și regi*, pg. 246 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

- b. Numiți cel mai prețios dar cu care îi putem înzestra pe copiii noștri. Deuteronom 4:10.

„Nu există nicio misiune mai importantă decât cea încredințată taților și mamelor de a avea în grijă și a-i instrui pe copiii lor. Părinții au de a face chiar cu temeliile obiceiului și ale caracterului. Prin exemplul și învățătura lor se hotărăște, în mare măsură, viitorul copiilor lor... Părinții care oferă copilului un astfel de dar, îl înzestreză cu o comoară mai prețioasă decât bogăția tuturor veacurilor, o comoară la fel de durabilă ca veșnicia.

Nu știm în ce domeniu pot fi chemați să slujească copiii noștri. Ei își pot petrece viețile în cercul căminului; se pot angaja în vocațiile obișnuite ale vieții sau pot merge ca învățători ai evangheliei în țări păgâne; însă toți sunt în egală măsură chemați să fie misionari pentru Dumnezeu, slujitori ai milei pentru lume. Ei trebuie să obțină o educație care îi va ajuta să stea de partea lui Hristos în slujire neegoistă.” — *Idem.*, pg. 245 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

- c. Ce trebuie să realizăm uneori când ne gândim la lucrurile neobișnuite care ni se întâmplă? Ieremia 10:23; Proverbele 16:9.

„O sclavă, departe de căminul ei, această fetiță era totuși o martoră pentru Dumnezeu, îndeplinind în mod inconștient scopul pentru care Dumnezeu alesese Israelul ca popor al Său.” — *Idem.*, pg. 244 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

3. NAAMAN

- a. Cum a răspuns Ioram, regele lui Israel, când a citit scrisoarea de la regele Siriei și cum a încercat Elisei să îl încurajeze? 2 Regi 5:7, 8.

- b. Când Naaman a ajuns la ușa locuinței lui Elisei, cum a fost testată credința sa? 2 Regi 5:9-12. Descrieți minunea care a slujit atât la vindecarea lui Naaman cât și spre convertirea sa la închinarea înaintea Dumnezeului lui Israel. 2 Regi 5:13, 14.

„Naaman se așteptase să vadă vreo manifestare deosebită a puterii din cer. ‘Eu credeam,’ spuse el, ‘că va ieși la mine, se va înfățișa el însuși, va chema numele Domnului, Dumnezeului lui, își va duce mâna pe locul rănii și va vindeca lepra.’ Când i s-a spus să se spele în Iordan, mândria sa a fost atinsă și umilit și dezamăgit, el a exclamat: ‘Nu sunt Abana și Parpar, râurile Damascului, mai bune decât toate apele Israelului? N-aș fi putut oare să mă spăl în ele și să mă fac curat?’ Și s-a întors și a plecat plin de mânie. (2 Împărați 5:11, 12).

Spiritul mândru al lui Naaman s-a răsculat împotriva urmării cursului indicat de Elisei. Râurile menționate de căpitanul sirian erau înfrumusețate de dumbrăvi înconjurătoare și mulți se îngrămădeau pe malurile acestor râuri plăcute pentru a se închina zeilor lor idolești. Nu l-ar fi costat o mare umilire a sufletului pe Naaman să se coboare în unul din aceste râuri. Însă doar urmând instrucțiunile specifice ale profetului putea el să găsească vindecare. Doar ascultarea de bună voie urma să aducă rezultatul dorit.” — *Profeți și regi*, pg. 248, 249 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

- c. Cum a mărturisit Naaman convertirea sa la adevăratul Dumnezeu? 2 Împărați 5:15, 16, 19. Multe secole mai târziu, în ce mod a recomandat Isus credința lui Naaman? Luca 4:27.

„La sute de ani după ce Naaman s-a întors în căminul său sirian, vindecat la trup și convertit în spirit, Salvatorul face referire la minunata sa credință și o recomandă ca o lecție pentru toți cei care pretind că îi slujesc lui Dumnezeu.” — *Idem.*, pg. 252, 253 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

4. GHEHAZI

- a. Cum a fost folosit Ghehazi de către diavol pentru a pune o piatră de poticnire înaintea celor pe care Duhul Sfânt încerca să îi salveze? 2 Împărați 5:20-24.

„Ghehazi, slujitorul lui Elisei, avusese ocazia în acești ani să dezvolte spiritul de tăgăduire de sine care caracteriza lucrarea stăpânului său. Avusese privilegiul de a devâni un nobil purtător de stindard în oștirea Domnului. Cele mai bune daruri ale Cerului fuseseră la îndemâna sa; totuși, întorcându-se de la acestea, în schimb el tânjise, după momeala josnică a bogăției lumesti. Și acum dorințele ascunse ale spiritului său avar l-au condus să cedeze în fața unei ispite copleșitoare.” — *Profeți și regi*, pg. 250 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

„[Ghehazi] locuia în gospodăria sfântului profet Elisei, văzuse viața sa evlavioasă, auzise rugăciunile sale stăruitoare, și insuflarea principiilor corecte. Totuși el nu a fost făcut mai bun.” — *The Ellen G. White 1888 Materials*, pg. 1529.

- b. Ce se cere de la fiecare creștin, în special de la cei care lucrează ca profesori, slujbași ai bisericii sau evangheliști? Evrei 12:13.

„Relele comise de cei ce cred adevărul aduc mare slăbiciune asupra bisericii. Ele sunt pietre de poticnire în calea păcătoșilor și îi împiedică să vină la lumină.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pg. 252 (engl.) (ro. cap. 22, „Sfințenia poruncilor lui Dumnezeu”).

„Cei care pretind a păzi și a învăța sfânta lege a lui Dumnezeu și, totuși, încălcă în mod continuu acea lege, sunt pietre de poticnire atât pentru păcătoși cât și pentru cei care cred adevărul. Modul neglijenț, neclar, în care privesc legea lui Dumnezeu și darul Fiului Său este o insultă la adresa lui Dumnezeu. Singura cale prin care putem corecta acest rău larg răspândit, este de a examina îndeaproape fiecare persoană care urmează să devină un învățător al Cuvântului. Acei asupra cărora zace această responsabilitate, ar trebui să se familiarizeze cu istoria respectivei persoane de când pretinde a crede adevărul. Experiența sa creștină și cunoștiința sa din Scripturi, modul în care ține adevărul prezent, trebuie să fie toate înțelese. Nimeni nu trebuie să fie acceptat ca lucrător în cauza lui Dumnezeu, până când nu dovedește că are o experiență reală, vie, în lucrurile lui Dumnezeu.” — *Slujitorii evangheliei*, pg. 437, 438 (engl.) (ro. cap. 10, „Responsabilitatea Conferinței”).

- c. De ce depinde siguranța noastră spirituală? 1 Corinteni 10:12; 2 Corinteni 13:5.

5. OAMENII NU ÎL POT ÎNȘELA PE DUMNEZEU

a. Ce s-a întâmplat cu Ghehazi imediat ce a exprimat a doua minciună? 2 Împărați 5:25-27.

b. Ce spune Biblia despre cei care spun minciuni? Proverbele 19:5; Coloseni 3:25; Apocalipsa 22:15.

„Adevărul este de la Dumnezeu; înșelăciuna, în nenumăratele ei forme, este de la Satan și oricine se îndepărtează în vreun fel de calea dreaptă a adevărului se vinde puterii celui rău. Cei care au învățat de la Hristos nu au ‘nici o părtașie cu faptele neroditoare ale întunericului’ (Efeseni 5:11). În vorbire, ca și în viață, ei vor fi simpli, direcți și sinceri, pentru că se pregătesc pentru părtașia acelorora în gura cărora nu s-a găsit minciună. Vezi Apocalipsa 14:5.” — *Profeți și regi*, pg. 252 (engl.) (ro. cap. 20, „Naaman”).

„Vorbirea neadevărată în vreo chestiune, fiecare încercare sau scop de a-l înșela pe semenul nostru, este inclus aici [în porunca a noua]. Intenția de a înșela constituie minciuna. Printr-o privire a ochiului, o mișcare a mâinii, o expresie a feței, se poate spune la fel de eficient o minciună ca și prin cuvinte. Toate exagerările intenționate, fiecare aluzie sau insinuare menită să ofere o impresie greșită sau exagerată, chiar și relatarea faptelor într-un asemenea mod încât să inducă în eroare, este înșelăciune. Acest precept interzice orice efort de a vătăma reputația semenului nostru prin reprezentare greșită sau bănuială rea, prin bârfă sau clevetire. Chiar ascunderea intenționată a adevărului, prin care poate rezulta o vătămare altora, este o încălcare a poruncii a noua.” — *Patriarhii și profeți*, pg. 309 (engl.) (ro. cap. 27, „Legea dată lui Israel”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum îi putem pregăti pe copiii noștri să fie ca micuța servitoare israelită?
2. Care este chemarea tinerilor noștri — indiferent în ce domeniu slujesc ei?
3. Cum pot fi mișcați astăzi oamenii, la fel cum a fost Naaman?
4. Ce spirit al lui Ghehazi poate ruina chiar și cele mai bune eforturi evanghelice ale noastre?
5. Ce se cere de la toți creștinii — în special când depun mărturie?

Patru misionari de succes

„Dintre [captivii] din fiii lui Iuda erau Daniel, Hanania, Mișael și Azaria” (Daniel 1:6, NKJV engl.)

„Printre copiii lui Israel care au fost duși robi în Babilon la începutul celor șaptezeci de ani de captivitate se aflau patrioți creștini. — *Che-mați să fim diferiți*, pg. 52 (engl.) (ro. cap. 14).

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 479-490, 499-502, 510-513, 539-548 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”, cap. 40, „Visul lui Nebucadnețar”, cap. 41, „Cuptorul de foc”, cap. 44, „În groapa cu lei”).

Duminică

24 august

1. LA CURTEA BABILONULUI

a. Ce decizie providențială l-a pus pe regele Nebucadnețar în legătură cu cei patru captivi evrei și, mai apoi, cu Dumnezeu lor? Daniel 1:3-5.

b. Care erau numele tinerilor aleși cu acel scop? Daniel 1:6. După ce au fost aprobați pentru a participa la cursul de pregătire de trei ani, cum și de ce au fost schimbate numele lor? Daniel 1:7.

„Regele babilonian nu i-a constrâns pe tinerii evrei să renunțe la credința lor în favoarea idolatriei, însă spera să obțină acest lucru treptat. Dându-le nume ce semnificau idolatria, aducându-i zilnic în asociere strânsă cu obiceiurile păgâne și sub influența ritualurilor seducătoare ale închinării idolatre, el spera să îi facă să renunțe la religia națiunii lor și să se unească cu închinarea babilonienilor.” — *Profeți și regi*, pg. 481 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”).

„Când vrăjmașul își strecoară în sufletele noastre îndoielile și ispitele sale subtile, noi trebuie să închidem imediat ușa și să risipim influența sugestiilor sale.” — *The Review and Herald*, 7 august 1888.

2. CREDINCIOȘIA ÎNSOȚITĂ DE BINECUVÂNTĂRILE LUI DUMNEZEU

a. Cum i-a ajutat Dumnezeu pe acei tineri evrei să fie o lumină strălucitoare între păgâni în situațiile lor dificile? Daniel 1:17.

„În țara robiei lor, acești [copii ai lui Israel] urmau să îndeplinească scopul lui Dumnezeu, dând națiunilor păgâne binecuvântările care vin printr-o cunoaștere a lui Iehova. Ei urmau să fie reprezentanții Săi.” – *Profeți și regi*, pg. 479 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”).

b. Care a fost decizia lor în fața ispitei care îi înconjura? Iacov 1:12.

„[Daniel 1:8 citat.] Luând această decizie, tinerii evrei nu au acționat cu încumetare, ci încrezându-se ferm în Dumnezeu. Ei nu au ales să fie aparte, însă au preferat să fie, mai degrabă așa, decât să Îl dezonoreze pe Dumnezeu. Dacă ar fi făcut compromis cu răul în acest caz, cedând presiunii împrejurărilor, îndepărtarea lor de la principiu ar fi slăbit simțul lor pentru ceea ce este drept și repulsia lor față de rău. Primul pas greșit ducea la alți pași greșiți, până când, având legătura cu cerul tăiată, aveau să fie purtați de ispită.” – *Idem.*, pg. 483 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”).

c. Cum a binecuvântat Dumnezeu eforturile lor credincioase? Daniel 1:19.

„Timp de trei ani tinerii evrei au studiat pentru a-și însuși 'învățătura și limba haldeilor.' În acest timp ei și-au menținut credințioșia față de Dumnezeu și au depins constant de puterea Sa. Cu obiceiurile lor de tăgăduire de sine ei au unit seriozitatea scopului, hărnicie și statornicie. Nu mândria sau ambiția erau cele care i-au adus la curtea regelui, în compania celor care nu Îl cunoșteau, nici nu se temeau de Dumnezeu; ei erau captivi într-o țară străină, așezați acolo de Înțelepciunea Infinită. Despărțiți de influențele căminului și de asocierile sacre, ei au încercat să se achite de îndatoririle lor pentru onoarea poporului lor înjosit și pentru slava Aceluia, ai cărui servi erau.” – *Idem.*, pg. 484 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”).

3. PUTEREA DIVINĂ COMBINATĂ CU EFORTUL OMENESC

a. Cum și de ce au excelat tinerii evrei? Daniel 1:20.

„La curtea Babilonului erau strânși reprezentanți din toate țările, oameni de cel mai mare talent, oamenii cei mai înzestrați cu daruri naturale, și care dețineau cea mai largă cultură pe care o putea oferi lumea; totuși, între toți aceștia, tinerii evrei erau fără egal. În tărie fizică și frumusețe, în tărie mentală și realizări literare, ei stăteau fără rivali. Statura dreaptă, pasul ferm, elastic, înfățișarea frumoasă, simțurile netocite, respirația nevicată – toate erau atât de multe certificate de obiceiuri bune, însemne ale nobleții cu care natura îi onorează pe cei care sunt ascultători de legile ei.

În acumularea înțelepciunii Babilonienilor, Daniel și tovarășii săi erau cu mult mai mult succes decât ceilalți colegi de studiu ai lor; însă învățătura lor nu venea la întâmplare. Ei și-au obținut cunoștința printr-o folosire credincioasă a puterilor lor, sub călăuzirea Duhului Sfânt.” – *Profeți și regi*, pg. 485, 486 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”).

b. Ce și-au dat ei seama – și ce ar trebui în mod similar luat în considerare de toți cei care sunt chemați să reprezinte adevărata religie? 2 Timotei 2:15.

„[Daniel și tovarășii săi] și-au dat seama că pentru a sta ca reprezentanți ai adevăratei religii în mijlocul religiilor false ale păgânismului ei trebuie să aibă un intelect clar și trebuie să își desăvârșească un caracter creștin.” – *Idem.*, pg. 486 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”).

c. Ce metodă de evanghelizare cu succes a predat Isus – în special întrucât oamenii din jurul nostru caută ceva mai sfânt în noi decât în ei înșiși? Matei 5:13-16.

„În timp ce Dumnezeu lucra în Daniel și tovarășii săi ‘să vrea și să facă după buna Sa plăcere’ (engl.), ei lucrau la propria lor mântuire (Filipeni 2:13).” – *Profeți și regi*, pg. 486 (engl.) (ro. cap. 39, „La curtea Babilonului”).

4. NEBUCADNEȚAR ÎI DĂ SLAVĂ LUI DUMNEZEU

a. Imediat ce Daniel și tovarășii săi au intrat în slujba regelui Babilonian, ce eveniment i-a oferit lui Daniel ocazia de a da mărturie în favoarea lui Dumnezeu? Daniel 2:1, 2.

b. Ca răspuns la descoperirea prin Daniel a visului regelui, cum l-a recunoscut Nebucadnețar pe Dumnezeul cerului? Daniel 2:47. Ce declarație a făcut mai târziu Nebucadnețar ca răspuns la mărturia credincioasă pe care au dat-o tovarășii lui Daniel în câmpia Dura? Daniel 3:27-29.

„Cei trei evrei au declarat întregii națiuni a Babilonului credința lor în Cel căruia I se închinau. Ei s-au bazat pe Dumnezeu. În ceasul încercării lor, ei și-au amintit făgăduința ‘Când vei trece prin ape, eu voi fi cu tine; și prin râuri, acestea nu te vor îneca: când vei trece prin foc, nu te va arde; nici flacăra nu te va aprinde’ (Isaia 43:2). Și într-un mod minunat credința lor în Cuvântul viu a fost onorată în fața tuturor. Vestea despre scăparea lor minunată a fost dusă în multe țări de reprezentanții diferitelor națiuni care fuseseră invitați de Nebucadnețar la inaugurare.” — *Profeți și regi*, pg. 512 (engl.) (ro. cap. 41, „Cuptorul de foc”).

c. În mila și răbdarea Sa cu Nebucadnețar, cum l-a avertizat Dumnezeu pe monarh? Daniel 4:5, 10-16, 19-22. După ce i-a explicat regelui cel de-al doilea vis, ce apel a făcut Daniel la rege? Daniel 4:27. Ce experiență umilitoare l-a condus pe Nebucadnețar la o convertire deplină? Daniel 4:30-34, 37.

„Sub muștrarea lui Dumnezeu, inima mândră a lui Nebucadnețar a fost umilită.” — *The Review and Herald*, 8 septembrie 1896.

„Regele cândva mândru devenise un copil umil al lui Dumnezeu; conducătorul tiran cu aer de stăpân, un rege înțelept și plin de milă... Sub muștrarea Celui care este Regele regilor și Domnul domnilor, Nebucadnețar învățase ultima lecție pe care toți conducătorii au nevoie să o învețe — că adevărata măreție constă în adevărată bunătate.” — *Profeți și regi*, pg. 521 (engl.) (ro. cap. 42, „Adevărata măreție”).

5. LUMINA CERULUI STRĂLUCEȘTE ASUPRA LUI DARIUS

- a. Cum a fost testată credința lui Daniel când slujea sub guvernarea lui Darius, pe care deja îl influențase pentru adevăr? Explicați cursa pregătită pentru el. Daniel 6:1, 2, 5-9.

- b. Cum a răspuns Daniel la decret? Daniel 6:10-13.

- c. Cum s-a simțit Darius când și-a dat seama că fusese înșelat de chiar oamenii care pretindeau să fie îngrijorați de siguranța tronului său? Daniel 6:14, 18-23. Cum l-a înălțat regele păgân pe Dumnezeul lui Daniel ca singurul Dumnezeu adevărat? Daniel 6:25, 26.

„Din istoria eliberării lui Daniel putem învăța că în timpurile de încercare și întuneric copiii lui Dumnezeu trebuie să fie exact ceea ce au fost când perspectivele lor străluciau de speranță și împrejurările lor erau tot ce își puteau dori. Daniel în groapa cu lei era același Daniel care stătea în fața regelui ca primul între miniștrii de stat și ca profet al Celui Prea Înalt. Un om a cărui inimă este fixată asupra lui Dumnezeu va fi același în ora celei mai mari încercări a sa ca și în prosperitate, când lumina și favoarea lui Dumnezeu și a omului strălucesc asupra sa...

Cerul este foarte aproape de cei care suferă de dragul neprihănitului.” — *Profeți și regi*, pg. 545 (engl.) (ro. cap. 44, „În groapa cu lei”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Explicați cum sunt puse curse subtile în fața noastră și a tinerilor de astăzi, exact așa cum a fost în cazul celor trei evrei în Babilon.
2. Care a fost secretul succesului tinerilor?
3. Când mulțimile nescinte ne întâlnesc, ce speră mulți?
4. Ce lecție predată de Nebucadnețar trebuie să fie păstrată cu sfințenie în fiecare dintre noi — fie că suntem sau nu oameni proeminenți?
5. Prezentați dovada lucrării Duhului Sfânt în inima lui Darius.

Sabat, 6 septembrie 2014

Darul Sabatului Întâi pentru sediul din Namibia

Iubiți frați și surori din întreaga lume:

Salutări creștine cu 2 Corinteni 9:6-8. Amintiți-vă că „Cel care seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci 'pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu'.”

Namibia este situată în sudul Africii, învecinându-se cu Angola și Zambia la nord, Botswana la est, Africa de Sud la sud și est și Oceanul Atlantic la vest. Un mare număr de oameni sunt creștini, în principal luterani. Catolicii, metodiștii, anglicanii, reformații olandezi, mormonii și adventiștii au un număr mai mic de adepți. Această țară se bucură de libertate religioasă completă.

Mișcarea de Reformă a început în Namibia în 1992, când un grup de frați din Angola au fugit de război și s-au stabilit în Osire. Acești credincioși refugiați au început cu zelul lor misionar să contacteze, nu doar persoane care erau ei înșiși refugiați, ci au căutat și ocazii de a-i evangheliza pe localnicii din Namibia. A fost greu să găsești suflete sensibile la solie, însă după ani primele roade au început să se arate printr-un botez de 10 suflete.

Misiunea Angoleză de Sud a oferit un suport excelent noilor suflete, trimițându-le Lecțiile Biblice pentru Școala de Sabat și pastori care să în-deplinească ritualurile sfinte ale botezului și Cinei Domnului.

În prezent Misiunea are în Namibia 20 membrii botezați și alți candidați care se pregătesc pentru următorul botez. Lucrarea crește, însă nu există un loc potrivit ce poate fi folosit ca sediu al lucrării.

Apelăm la frații din întreaga lume să ne ajute în acest proiect din Windhoek, capitala Namibiei, cu rugăciunile lor și cu resursele lor financiare. Fie ca Domnul să îi binecuvânteze pe toți cei care vor ajuta direct sau indirect acest proiect.

Secretarul Regional pentru Africa

O mare criză în Israel

„Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” (Eстера 4:14).

„În providența lui Dumnezeu, Eстера, o evreică ce se temea de Cel Preainalt, fusese făcută regină a împărăției Medo-Persane.” — *Conflict and Courage*, pg. 244.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 598-606 (engl.) (ro. cap. 59, „În zilele împărătesei Eстера”).

Duminică

31 august

1. CRUZIMEA UNUI DECRET CAUZEAZĂ O MARE CRIZĂ

a. Cum se numeau regii medo-persani care au semnat primele două decrete (în 536 î.Hr. și respectiv 528 î.Hr) prin care se permitea evreilor să se întoarcă în patria lor? Ezra 1:1-3; 6:1, 2, 6-8.

b. Prin ce criză au trecut copiii lui Israel în timpul domniei lui Ahașveroș în 510 î. Hr.? Eстера 3:8-13. Ce chin sufletesc a cauzat decretul între evrei? Eстера 4:3.

c. Ce solie le trimisese Domnul înainte de criză? Zaharia 2:6-9.

„Domnul a prevăzut timpurile tulburi care urmau să vină în timpul domniei lui Xerxes — Ahașveroș din cartea Esterei — și el nu doar că a provocat o schimbare de simțăminte în inimile bărbaților cu autoritate ci l-a inspirat și pe Zaharia să pledeze pe lângă exilați să se întoarcă....

Era încă în planul lui Dumnezeu, după cum fusese de la început, ca poporul Său să fie o laudă pe pământ, spre slava numelui Său.” — *Profeți și regi*, pg. 598, 599 (engl.) (ro. cap. 49, „În zilele împărătesei Eстера”).

2. PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU DEJOACĂ PLANUL LUI SATAN

- a. Când este confruntat cu o criză, ce ar trebui să își amintească întotdeauna poporul lui Dumnezeu? Romani 8:31. Cum a lucrat providența lui Dumnezeu pentru a dejuca planul vrăjmașului? Estera 2:15, 16.

„Satan însuși, instigatorul nevăzut al acestei uneltiri, încerca să curețe pământul de cei care păstrau cunoștința adevăratului Dumnezeu... Însă comploturile vrăjmașului au fost dejucate de o Putere care domnește între copiii oamenilor.” — *Profeti și regi*, pg. 601 (engl.) (ro. cap. 49, „În zilele împărătesei Estera”).

- b. A știut regele că decretul său urma să o includă în masacrul așteptat pe însăși soția sa evreică? De ce a considerat Mardoheu că era providențial faptul că Estera era acum regină? Estera 4:13, 14.

„Mardoheu era o rudă apropiată [a Esterei]. În situația lor disperată, ei au decis să apeleze la Xerxes în favoarea poporului lor. Estera trebuia să se aventureze în prezența sa ca mijlocitor.” — *Idem*.

- c. Ce instrucțiune a trimis regina Estera lui Mardoheu? Ce arată faptul că ea era gata să își sacrifice chiar viața în favoarea poporului ei? Estera 4:16.

„Criza pe care o înfrunta Estera avea nevoie de acțiune rapidă, serioasă; însă atât ea, cât și Mardoheu au înțeles că dacă Dumnezeu nu va lucra cu putere în favoarea lor, eforturile lor vor fi inutile. Așa că Estera și-a luat timp de comuniune cu Dumnezeu, sursa tăriei ei.” — *Idem*.

„Experiențele chinuitoare care au venit asupra poporului lui Dumnezeu în zilele Esterei nu au fost caracteristice doar pentru acel secol....

Același spirit care în veacurile trecute i-a condus pe oameni să persecute adevărata biserică, va conduce în viitor la urmarea unui curs asemănător față de cei care își mențin loialitatea față de Dumnezeu. Chiar acum se fac pregătiri pentru ultimul mare conflict.” — *Idem*, pg. 605 (engl.) (ro. cap. 49, „În zilele împărătesei Estera”).

3. CE POT FACE POSTUL ȘI RUGĂCIUNEA

- a. După ce Estera a petrecut trei zile în post și rugăciune, ce reacție favorabilă a primit ea când a apărut în fața soțului ei? Estera 5:1-3.

„Într-un timp când părea că nicio putere nu putea să îi salveze, Estera și femeile asociate cu ea au înfruntat problema cu post, rugăciune și acțiune imediată.” — *Conflict and Courage*, pg. 245.

- b. Ce invitație a făcut ea soțului ei și lui Haman și care a fost reacția lui Haman după împlinirea acesteia? Estera 5:4, 5, 12, 13. Ce i-a sugerat nevasta lui Haman când a văzut ura sa față de Mardoheu? Estera 5:14.

- c. Cum a lucrat providența lui Dumnezeu în noaptea dinaintea celui de-al doilea banchet? Estera 6:1-3. Ce i-a spus regele lui Haman să facă imediat ce a ajuns să ceară permisiunea de a-l ucide pe Mardoheu? Estera 6:4-10.

- d. Cum s-a simțit Haman când s-a întors grăbit acasă pentru a spune ceea ce tocmai se întâmplase? Estera 6:11, 12. Ce avertizare i-a dat Zereș soțului ei? Estera 6:13.

„Iubirea lui Dumnezeu pentru noi se dovedește zilnic; totuși noi nu ne gândim la favorurile Sale și suntem indiferenți față de rugămintele sale stăruitoare. El caută să ne impresioneze cu Spiritul Său de gingășie, cu iubirea și îndelunga Sa răbdare; însă noi abia dacă recunoaștem semnele bunătății Sale și avem un slab sens al lecției de iubire pe care dorește El să ne învețe. Unii, asemenea lui Haman, uită toate favorurile lui Dumnezeu pentru că Mardoheu este înaintea lor și nu este aruncat în dizgrație; pentru că inimile lor sunt umplute cu vrăjmașie și ură, mai degrabă decât de iubirea și spiritul scumpului nostru Răscumpărător, care și-a dat prețioasa Sa viață pentru vrăjmașii Săi. Noi pretindem că avem același Tată, că mergem spre același cămin nepieritor, că ne bucurăm de aceeași credință solemnă și că toți credem aceeași solie care ne încearcă; și totuși, mulți se ceartă unii cu alții, ca niște copii certăreți.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pg. 222 (engl.) (ro. cap. 20, „Nevoia de armonie”).

4. DUMNEZEU POATE RĂSTURNA SITUAȚII DIFICILE

- a. Ce cerere a făcut Estera regelui Ahașveroș la al doilea banchet? Estera 7:3-4. Uimit de cuvintele Esterei, ce i-a cerut regela? Estera 7:5, 6.

- b. Ce au sugerat famenii regelui când au văzut mânia lui împotriva lui Haman? Estera 7:7, 9, 10. Ce ar trebui să țină minte cei nelegiu-ți când intenționează să îi rănească pe alții? Proverbe 26:27.

„Mardoheu a primit poziția de onoare ocupată înainte de Haman. El era ‚cel dintâi după împăratul Ahașveroș. El era cu vază între Iudei și iubit de mulțimea fraților săi’ (Estera 10:3); și a căutat să promoveze bunăstarea Israelului. Astfel Dumnezeu a adus pe poporul Său ales încă odată în favoarea curții Medo-Persane, făcând posibilă îndeplinirea scopului Său de a-i restaura în țara lor. Însă au trecut alți câțiva ani, până în anul al șaptelea al împăratului Artaxerxes I, urmașul lui Xerxes cel Mare, înainte ca un număr considerabil să se întoarcă la Ierusalim, sub Ezra.” — *Profeți și regi*, pg. 602-605 (engl.) (ro. cap. 49, „În zilele împărătesei Estera”).

- c. Ce contradecret a fost emis de Ahașveroș? Estera 8:5, 13. Cum au fost scăpați evreei care căutaseră fața Domnului prin rugăciune și post? Estera 9:1, 2, 16, 17.

„Dumnezeu a lucrat în mod minunat pentru poporul Său căit; și un contradecret emis de rege, permițându-le să lupte pentru viețile lor, și care a fost transmis cu grabă în toate părțile împărăției, prin curieri călare, care erau ‚grăbiți și presați de porunca împăratului’ (Estera 8:14 engl.).” — *Idem.*, pg. 602 (engl.) (ro. cap. 49, „În zilele împărătesei Estera”).

„Pentru anumite lucruri, postul și rugăciunea sunt recomandate și potrivite. În mâna lui Dumnezeu ele sunt mijloace de a curăți inima și de a încuraja o structură receptivă a minții. Primim răspunsuri la rugăciunile noastre pentru că ne umilim sufletele înaintea lui Dumnezeu.” — *Dietă și hrană*, pg. 187, 188 (engl.) (ro. cap. 10, „Postul”).

5. CUM SE VA REPETA ISTORIA

- a. Ce cuvinte profetice va vedea împlinite în viitorul apropiat poporul păzitor al poruncilor lui Dumnezeu? Matei 24:9; Apocalipsa 12:17.

„Același spirit care în secolele trecute i-a făcut pe oameni să persecute adevărata biserică se va manifesta în viitor în urmarea unui curs similar față de cei care își mențin loialitatea față de Dumnezeu. Chiar acum se fac pregătiri pentru acest ultim mare conflict.

Decretul care va fi dat în cele din urmă împotriva poporului rămășiței lui Dumnezeu va fi foarte similar cu cel emis de Ahașveros împotriva evreilor. Astăzi vrăjmașii adevăratei biserici va vedea în mica grupă de păzitori ai Sabatului un Mardoheu în poartă...

Satan va stârni indignare împotriva minorității care refuză să accepte obiceiuri și tradiții populare. Oameni de poziție și reputație se vor alătura celor nelegiuți și josnici pentru a se sfătui împotriva poporului lui Dumnezeu. Bogăția, geniul, educația, se vor combina pentru a-i acoperi cu dispreț. Conducători persecutori, predicatori și membri ai bisericii vor conspira împotriva lor. Cu vocea și pana, prin laude, amenințări și ridiculizare, ei vor încerca să le doboare credința. Prin reprezentări greșite și apeluri furioase, oamenii vor agita pasiunile poporului. Neavând un 'așa zice Scriptura' pe care să îl aducă împotriva apărătorilor Sabatului Biblic, ei vor recurge la măsuri opresive pentru a înlocui lipsa... Pe acest câmp de bătaie se va da ultimul mare conflict în controversa dintre adevăr și rătăcire." — *Profeți și regi*, pg. 605, 606 (engl.) (ro. cap. 49, „În zilele împărătesei Estera”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a prezis Dumnezeu criza din timpul domniei Esterei, prin care au trecut evreii?
2. Care a fost primul pas al Esterei în încercarea de a abate nenorocirea?
3. Cum a schimbat Dumnezeu planurile oamenilor răi și ale diavolilor în timpul Esterei? Va face El acest lucru astăzi?
4. Cum l-a pedepsit Dumnezeu pe Haman pentru că a instigat criza?
5. Cum a folosit Dumnezeu această criză în mod providențial, ca o unealtă pentru evanghelizare? Explicați modul în care istoria se va repeta în mod victorios.

Ezra, talentatul cărturar

„Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.” (Ezra 7:10).

„Experiența lui Ezra... a atras remarcă favorabilă a regelui Artaxerxes, cu care Ezra conversa liber despre puterea Dumnezeului cerului și despre scopul Său de a restaura poporul Său în Ierusalim.” — *The Review and Herald*, 30 ianuarie 1908.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 607-624 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”, cap. 51, „O reînviore spirituală”).

Duminică

7 septembrie

1. EZRA ȘI ARTAXERXES

a. Ce semnificație are numele Artaxerxes Longimanul, regele Medo-Pesiei, în istoria poporului lui Dumnezeu? Ezra 7:8, 10-14. În ce an a fost emis decretul lui Artaxerxes?

„În timpul domniei [lui Artaxerxes] au trăit și au lucrat Ezra și Neemia. El este cel care a emis în 457 î. Hr. decretul al treilea și ultimul pentru restaurarea Ierusalimului.” — *Profeți și regi*, pg. 607 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

b. Ce poziție deținea Ezra la curtea lui Artaxerxes? Cum a fost el capabil să ajute poporul lui Dumnezeu în timp ce era încă în captivitate? Ezra 7:1, 6, 10, 21.

„În timpul lungii sale domnii [Artaxerxes] a arătat adesea favoare poporului lui Dumnezeu, în prietenii săi de încredere și mult iubiți, evreii Ezra și Neemia, el a recunoscut oameni numiți de Dumnezeu, ridicați pentru o lucrare specială.

Experiența lui Ezra în timp ce trăia între evreii care au rămas în Babilon a fost atât de neobișnuită, încât a atras atenția favorabilă a regelui Artaxerxes, dialogând despre puterea Dumnezeului cerului și despre scopul divin în restaurarea evreilor în Ierusalim.” — *Idem.*, pg. 607, 608 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

2. PRINCIPALA LUCRARE A LUI EZRA

a. Ce altă lucrare importantă a realizat el? Ezra 7:10.

„Eforturile lui Ezra de a trezi interesul pentru studiul Scripturilor au primit caracter permanent prin lucrarea sa sârguincioasă, de o viață, de a păstra și multiplica scrierile Sfinte. El a strâns toate copiile legii pe care le putea găsi și s-a îngrijit să fie transcrise și distribuite. Cuvântul pur, multiplicat astfel și pus în mâinile multor oameni, a dat cunoștința care era de o valoare inestimabilă.” — *Profeți și regi*, pg. 609 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

b. Ce a făcut credința în Dumnezeu, și ce l-au condus să facă iubirea sa pentru poporul lui Israel, și relațiile sale prietenoase cu regele? Ezra 7:9.

„Credința lui Ezra, că Dumnezeu va face o lucrare mare pentru poporul Său, l-a condus să îi spună lui Artaxerxes despre dorința sa de a se întoarce la Ierusalim pentru a redeștepta interesul pentru studiul Cuvântului lui Dumnezeu și pentru a-i ajuta pe frații săi să restaureze Sfânta Cetate. Pe când Ezra își declara încrederea sa desăvârșită în Dumnezeul lui Israel, ca unul care este cu totul capabil să își protejeze poporul și să se îngrijească de el, regele era adânc impresionat. El înțelegea bine că israeliții se întorceau la Ierusalim pentru a-I putea sluji lui Iehova; cu toate acestea, încrederea regelui în integritatea lui Ezra era atât de mare, încât i-a arătat o favoare evidentă, îndeplinindu-i cererea și oferindu-i daruri bogate pentru serviciul templului. El l-a făcut un reprezentant special al împărăției Medo-Perșane și i-a acordat puteri extinse pentru îndeplinirea scopurilor care erau în inima sa.

Decretul lui Artaxerxes Longimanul pentru restaurarea și reclădirea Ierusalimului, al treilea emis de la încheierea celor șaptezeci de ani de captivitate, este remarcabil pentru expresiile sale referitoare la Dumnezeul cerurilor, pentru recunoașterea realizărilor lui Ezra și pentru generozitatea drepturilor acordate poporului rămășiței lui Dumnezeu.” — *Idem.*, pg. 609, 610 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

c. Rezumați decretul regelui Artaxerxes. Ezra 7:12-21.

3. LECȚII DE PAZĂ ȘI PROTECȚIE

a. Ce precauție a fost folosită în transferul comorii sacre (aur și argint) din Babilon la Ierusalim? Ezra 8:24-29.

„Cu toate acestea, binecuvântarea lui Dumnezeu nu a făcut nenecesară exercitarea prudenței și a grijii în ce privește viitorul anticipat. Ca o măsură specială în păzirea comorii, Ezra a ales douăsprezece căpetenii dintre preoți – bărbați, a căror credință și fidelitate fuseseră dovedite – și ‘am cântărit înaintea lor argintul, aurul și uneltele, date în dar pentru Casa Dumnezeului nostru de împărat, sftencii și căpeteniile lui și de toți cei din Israel cari se aflau acolo.’ (Ezra 8:24, 25). Acești oameni au fost în mod solemn însărcinați să acționeze ca administratori ai comorii încredințate grijii lor....

Prin numirea slujbașilor credincioși care să acționeze ca și trezorerii ai bunurilor Domnului, Ezra a recunoscut necesitatea și valoarea ordinii și a organizării în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu.” – *Profeti și regi*, pg. 616, 617 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

b. Ce lecție ar trebui să învețe toți – și, în special, conducătorii și slujbașii bisericii – din grija și prudența manifestate în transferul vistieriei Domnului?

„Grija exercitată de Ezra în măsurile luate pentru transportul și siguranța vistieriei Domnului ne învață o lecție demnă de studiu atent. Au fost aleși doar cei al căror caracter demn de încredere fusese dovedit, iar aceștia au fost instruiți clar referitor la responsabilitatea care zăcea asupra lor.” – *Idem.*, pg. 617 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

„Îngerii lui Dumnezeu vor păstra poporul Său în timp ce ei merg pe calea împlinirii datoriei, însă nu există nicio asigurare de protecție pentru cei care în mod deliberat se aventurează pe terenul lui Satan.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pg. 198 (engl.) (ro. cap. 21, „Să consultăm medici spirițiști?”)

c. Când au fost pregătiți pentru lunga și periculoasa călătorie, ce au făcut Ezra și tovarășii săi înainte de plecare? Ezra 8:21, 23.

„Spiritul adevăratului post și al rugăciunii este spiritul care supune mintea, inima și voința lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 3, pg. 324.

4. EZRA ESTE CONSECVENT ÎN MĂRTURIA SA

- a. De ce a decis Ezra să nu ceară vreun grup de soldați pentru protecție pe drumul de la Babilon la Ierusalim? Ezra 8:22.

„Ezra și tovarășii săi au văzut o ocazie de a mări numele lui Dumnezeu înaintea păgânilor. Credința în puterea viului Dumnezeu urma să fie întărită dacă israeliții însuși urmau să descopere acum credință implicită în Conducătorul lor divin. De aceea au hotărât să își pună cu totul încrederea în El. Ei urmau să nu ceară nicio gardă de soldați. Ei nu aveau să dea păgânilor nicio ocazie de a atribui tăriei omului slava ce îi aparține doar lui Dumnezeu. Ei nu își puteau permite să trezească în mințile prietenilor lor păgâni vreo îndoială referitor la sinceritatea dependenței lor de Dumnezeu ca popor al Său.” – *Profeți și regi*, pg. 615, 616 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

„Toți au fost păstrați în siguranță. Vrăjmașii lor au fost împiedicați de a le face vreun rău.” – *Idem.*, pg. 617 (engl.) (ro. cap. 50, „Ezra, preot și cărturar”).

- b. Ce expresii ale regelui, în scrisoarea sa către Ezra, arată că acesta a avut o influență religioasă benefică asupra regelui și a consilierilor săi? Ezra 7:11, 15, 21.

- c. Cum a folosit Dumnezeu risipirea evreilor pentru a aduce cunoștința adevărului în atenția păgânilor? Când a mai folosit Domnul o metodă similară? Fapte 8:1.

„Din toate țările în care erau risipiți, evreii s-au strâns la Ierusalim... Când aceștia s-au întors la locurile unde locuiau ei, puteau vesti în întreaga lume vestea despre venirea lui Mesia.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 32 (engl.) (ro. cap. 3, „Împlinirea vremii”).

„Adesea israeliții păreau incapabili sau nedoritori de a înțelege scopul lui Dumnezeu pentru păgâni... Hristos a venit să doboare orice zid de despărțire, să deschidă fiecare compartiment al curții templului, pentru ca fiecare suflet să aibă liber acces către Dumnezeu.” – *Profeți și regi*, pg. 367, 370 (engl.) (ro. cap. 31, „Speranță pentru păgâni”).

5. O MINUNATĂ REDEȘTEPTARE ȘI REFORMĂ

a. La sosirea sa în Ierusalim, ce stare spirituală a găsit Ezra între cei care se întorseseră mai devreme? Ezra 9:1-3.

b. Care erau punctele principale ale rugăciunii făcute de Ezra la deschiderea adunării? Ezra 9:6-15.

c. Ce au decis preoții și poporul să facă în acea adunare? Ezra 10:3-5, 7-12.

„Între acei [primi exilați] care se întorseseră la Ierusalim în anii precedenți, existau mulți care rămăseseră credincioși lui Dumnezeu atât timp cât au trăit; însă un număr considerabil din copiii și copiii copiilor pierduseră din vedere caracterul sacru al Legii lui Dumnezeu. Chiar unii dintre oamenii însărcinați cu responsabilități trăiau în păcat pe față. Cursul lor neutraliza în mare parte eforturile făcute de alții pentru a avansa cauza lui Dumnezeu; pentru că atât timp cât încălcări flagrante ale legii treceau nemustrate, binecuvântarea cerului nu se putea odihni asupra poporului.” – *Profeti și regi*, pg. 618, 619 (engl.) (ro. cap. 51, „O redeșteptare spirituală”).

„[Ezra 9:1 – 10:5 citat.] Acesta era începutul unei lucrări minunate de reformă. Cu infinită răbdare și tact, cu o considerație plină de grijă pentru drepturile și bunăstarea fiecărui individ implicat, Ezra și asociații săi au luptat să îl conducă pe Israelul căit pe calea cea dreaptă.” – *Idem.*, pg. 622 (engl.) (ro. cap. 51, „O redeșteptare spirituală”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a putut Ezra să ajute poporul lui Dumnezeu sub domnia lui Artaxerxes?
2. Ce lucrare a făcut Ezra pentru a ajuta la păstrarea scrierilor sfinte?
3. Cum l-a ajutat Dumnezeu prin prietenia sa cu regele?
4. Ce lecții despre protecția divină și responsabilitate personală putem învăța din modul în care a fost transportată vistieria?
5. Cum a fost risipirea evreilor un instrument în evanghelizare?

Neemia, un reformator hotărât

„Adu-ți aminte de mine spre bine, Dumnezeu!” (Neemia 13:31).

„Prin [Neemia]... Dumnezeu intenționa să aducă binecuvântare asupra poporului Său din țara părinților lor.” — *Conflict and Courage*, pg. 262.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 628-660 (engl.) (ro. cap. 52, „Un om al ocaziei”; cap. 53, „Clăditorii de pe ziduri”; cap. 54, „O muștrare împotriva asuprii”).

Duminică

14 septembrie

1. DUMNEZEU ÎL AJUTĂ PE NEEMIA

- a. Cine era Neemia? Ce vești a primit el de la Ierusalim, care l-au făcut să plângă, să postească și să se roage? Neemia 1:2-5

„Neemia își vărsase adesea sufletul în rugăciune în favoarea poporului său. Însă acum, pe când se ruga, un scop sfânt s-a format în mintea sa. El s-a hotărât că dacă ar putea obține consimțământul regelui și ajutorul necesar în procurarea mijloacelor și materialelor necesare, el se va implica personal în sarcina de a reclădi zidurile Ierusalimului și de a restaura puterea națională a lui Israel. Și el i-a cerut Domnului să îi ofere favoare în ochii regelui, ca acest plan să poată fi îndeplinit.” — *Profeți și regi*, pg. 629, 630 (engl.) (ro. cap. 52, „Un om al ocaziei”).

- b. Cât timp a trebuit să aștepte Neemia pentru o ocazie de a vorbi regelui despre dorința sa? Relatați conversația lor. Neemia 2:2, 3.

- c. Cum a adus rugăciunea lui Neemia puterea lui Dumnezeu în ajutorul său? Cum s-a rugat el? Neemia 2:4-6.

2. LECȚII IMPORTANTE PENTRU NOI

- a. Ce lecție ar trebui să învățăm din rugăciunea lui Neemia? Neemia 2:4 (ultima parte).

„A ne ruga cum s-a rugat Neemia, în ceasul său de nevoie, este o resursă la dispoziția oricărui creștin, în circumstanțe când alte forme de rugăciune pot fi imposibile. Truditorii în căile agitate ale vieții, aglomerati și aproape copleșiți de nedumeriri, pot trimite o cerere către Dumnezeu pentru călăuzire divină. Călătorii pe mare și uscat, când sunt amenințați de vreun mare pericol, se pot încredința astfel protecției cerului. În momente de dificultăți neașteptate sau pericol, inima își poate trimite strigătul după ajutor către Unul care s-a angajat că va veni în ajutorul celor credincioși ai Săi ori de câte ori Îl cheamă. În orice împrejurare, în orice situație, sufletul apăsător de mâhnire și grijă sau asaltat crunt de ispită, poate găsi asigurare, sprijin și mângâiere în iubirea și puterea statornică a unui Dumnezeu care își păstrează legământul.” — *Profeți și regi*, pg. 631, 632 (engl.) (ro. cap. 52, „Un om al ocaziei”).

- b. Explicați grija lui Neemia de a obține o definiție clară a autorității sale și a privilegiilor acordate lui. Neemia 2:7-9.

„Acest exemplu [din partea lui Neemia] de prevedere înțeleaptă și acțiune hotărâtă ar trebui să fie o lecție pentru toți creștinii. Copiii lui Dumnezeu nu trebuie doar să se roage cu credință, ci să și lucreze cu grijă, cu înțelepciune și cu prevedere. Ei au multe greutăți și adesea împiedică lucrarea Providenței în favoarea lor, deoarece consideră că prudența și efortul stăruitor au puțin de a face cu religia. Neemia nu și-a considerat încheiată datoria după ce a plâns și s-a rugat în fața Domnului. El și-a unit cererile sale cu sfârșiri sfinte, depunând eforturile cele mai serioase și mai pline de rugăciune pentru succesul acțiunii în care era angajat. O gândire plină de grijă și planuri bine dezvoltate sunt esențiale pentru realizarea acțiunilor sfinte, astăzi, la fel ca și în timpul reclădirii zidurilor Ierusalimului...”

Și Domnul este încă dispus să miște inimile celor care posedă bunurile pământești, în favoarea lucrării Sale. Cei care lucrează pentru El trebuie să se folosească de ajutorul pe care El îi îndeamnă pe oameni să îl dea.” — *Idem.*, pg. 633, 634 (engl.) (ro. cap. 52, „Un om al ocaziei”).

3. ÎNVĂȚÂND SĂ LUCRĂM PENTRU DUMNEZEU

- a. Care a fost prima lucrare a lui Neemia în Ierusalim și cum a obținut el cooperarea localnicilor? Neemia 2:11-16.

„În taină și pe tăcute și-a încheiat Neemia circuitul în jurul zidurilor. [Neemia 2:16]. Restul nopții l-a petrecut în rugăciune; pentru că știa că dimineața urma să depună un efort serios pentru a trezi și uni pe conaționali săi descurajați și divizați.

Neemia avea o însărcinare regală care cerea locuitorilor să coopereze cu el la reclădirea zidurilor cetății, însă el nu a depins de exercitarea autorității. El a căutat mai degrabă să câștige încrederea și simpatia poporului, știind că în marea lucrare din fața sa era esențială o unire a inimilor precum și a mâinilor.” — *Profeti și regi*, pg. 636, 637 (engl.) (ro. cap. 53, „Clăditorii de pe zid”).

- b. Ce apel a făcut Neemia la popor și care a fost răspunsul lor? Neemia 2:17, 18.

„Când dimineața el a chemat poporul să se adune, el le-a prezentat astfel de argumente care erau calculate să trezească energiile lor adormite și să unească numărul lor risipit.

Ascultătorii lui Neemia nu au știut, nici el nu le-a spus, despre circuitul său de la miezul nopții trecute. Însă faptul că el a făcut această cercetare a contribuit într-o mare măsură la succesul său; pentru că a fost capabil să vorbească despre starea orașului cu o acuratețe și precizie care i-a uimit pe ascultătorii săi. Impresia făcută asupra sa când privise asupra slăbiciunii și degradării Ierusalimului a dat seriozitate și putere cuvintelor sale...

După ce a arătat că el era susținut de autoritatea combinată a Dumnezeului lui Israel și a regelui persan, Neemia a întrebat în mod direct poporul dacă vrea să folosească această ocazie și să se ridice și să clădească zidul.

Apelul a mers direct la inimile lor. Gândul despre cum se manifestase față de ei favoarea cerului le-a dat de rușine temerile...

Întregul suflet al lui Neemia era în lucrarea pe care o preluase. Speranța sa, energia sa, entuziasmul său, hotărârea sa, erau contagioase, inspirându-i pe alții cu același curaj înalt și scop nobil.” — *Idem.*, pg. 637, 638 (engl.) (ro. cap. 53, „Clăditorii de pe zid”).

4. ÎMPOTRIVIRE DIN PARTEA VRĂJMAȘILOR

- a. Ce metodă vor folosi unii pentru a-și ascunde mânia sau teama? Când vrăjmașii lui Israel au auzit că evreii începuseră din nou să clădească, cum au răs aceștia de ei? **Neemia 4:1-4.**

- b. Când vrăjmașii lui Israel au văzut că temerile lor se adeveresc, ce plan au adoptat ei? **Neemia 4:11.** Cum a încercat Satan să-i descurajeze pe clăditori prin evreii care refuzaseră să colaboreze în lucrare? **Neemia 4:12.**

„Descurajarea mai venea din încă o parte. ‘Iudeii care locuiau lângă ei’, cei care nu luau parte la lucrare, au strâns afirmații și rapoarte ale vrăjmașilor lor și le-au folosit pentru a slăbi curajul și a crea nemulțumire.” – *Profeți și regi*, pg. 643 (engl.) (ro. cap. 53, „Clăditorii de pe zid”).

- c. Ce s-a întâmplat când iudeii au fost informați de planul vrăjmașilor lor? În loc de a fi intimidați, în ce condiții și-au continuat ei lucrarea? **Neemia 4:15-18.**

„Opoziția și descurajarea pe care le-au întâmpinat clăditorii din zilele lui Neemia de la vrăjmașii declarați și de la pretenșii prieteni este tipică pentru experiența pe care o vor avea astăzi cei care lucrează pentru Dumnezeu. Creștinii sunt încercați nu doar de mânia, disprețul și cruzimea vrăjmașilor, ci și de indolența, nestatornicia, lipsa de entuziasm și trădarea pretenșilor prieteni și ajutoarelor. Derâderea și ocara sunt aruncate spre ei. Și același vrăjmaș care conduce la dispreț, cu o ocazie favorabilă folosește măsuri mai crude și mai violente.

Satan se folosește de fiecare element neconsacrat pentru îndeplinirea scopurilor sale. Între cei care pretind a fi susținătorii cauzei lui Dumnezeu se află cei care se unesc cu vrăjmașii Săi și astfel expun cauza Sa la atacurile celor mai cruzi adversari ai Săi... Însă, la fel ca Neemia, poporul lui Dumnezeu nu trebuie să se teamă de ei, nici să își disprețuiască vrăjmașii. Punându-și încrederea în Dumnezeu, ei trebuie să înainteze constant, îndeplinindu-și lucrarea fără egoism, încredințând providenței Sale cauza pe care o apără.” – *Idem.*, pg. 644, 645 (engl.) (ro. cap. 53, „Clăditorii de pe ziduri”).

5. DETECTÂND PLANURILE LUI SATAN

- a. Ce s-a întâmplat când vrăjmașii lui Israel și-au dat seama că evreii aproape terminaseră zidul? Cum și-au schimbat vrăjmașii tactica? Neemia 6:1-3.

„Pretinzând că doresc un compromis între părțile opuse [Sanbalat și asociații lui] au cerut o întâlnire cu Neemia și l-au invitat să se întâlnească într-un sat din câmpia Ono. Însă, iluminat de Duhul Sfânt, referitor la scopul lor real, el a refuzat.” – *Profeți și regi*, pg. 653 (engl.) (ro. cap. 53, „Clăditorii de pe zid”).

- b. Ce nouă stratagemă au folosit Sanbalat și asociații săi? Ce le-a răspuns Neemia? Neemia 6:5-8. Ce greșeală a fost atent să evite Neemia?

„Cel care printr-un act neatent expune cauza lui Dumnezeu ocării sau slăbește mâinile conlucrătorilor săi, aduce asupra caracterului său o pată care nu se îndepărtează ușor și pune un obstacol serios în calea utilității sale viitoare.” – *Idem.*, pg. 659 (engl.) (ro. cap. 55, „Comploturi păgâne”).

- c. Descrieți revărsarea de emoție la finalizarea zidului și a porților. Neemia 8:16, 17. Cum s-au simțit vrăjmașii poporului lui Dumnezeu? Neemia 6:15, 16.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce a făcut Neemia înainte de a răspunde regelui Artaxerxes?
2. Cum a exercitat Neemia grijă în toate măsurile luate?
3. Ce a făcut mai întâi reformatorul în Ierusalim – și de ce?
4. Cum putem câștiga avantaj asupra tacticilor lui Satan astăzi – așa cum au făcut clăditorii de pe zid în timpul lor?
5. Ce a descoperit Neemia în legătură cu vrăjmașii săi?

Continuând reforma!

„Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuule, pentru aceste lucruri, și nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa Dumnezeului meu și pentru lucrurile care trebuie păzite în ea!” (Neemia 13:14).

„Lumea s-a rătăcit de Dumnezeu și starea ei fără de lege ar trebui să lovească inima cu groază, și să îi conducă pe toți cei care sunt loiali marelui Rege să îndeplinească o lucrare de reformă.” — *The Signs of the Times*, 17 ianuarie 1884.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg. 669-678 (engl.) (ro. cap. 57, „Reformă”)

Duminică

21 septembrie

1. PRIMELE ACȚIUNI ALE LUI NEEMIA

a. După ce iudeii s-au stabilit în patria lor și s-au angajat să asculte de Dumnezeu, ce s-a întâmplat în absența lui Neemia? Neemia 8:18; 9:1, 2; 10:28-31; 13:6.

b. Ce situație a găsit el la întoarcerea sa în Ierusalim? Neemia 13:7.

„Cei idolatri nu doar că au găsit un loc în care să se stabilească în cetate, ci au contaminat prin prezența lor chiar domeniul templului. Prin relații de căsătorie mixtă se formase o prietenie între Eliașib, marele preot și Tobia, Amonitul, vrăjmașul înverșunat al lui Israel. Ca rezultat al acestei alianțe nesfinte, Eliașib îi permisesse lui Tobia să ocupe un apartament ce avea legătură cu templul, care până aici fusese folosit ca spațiu de depozitare a zecimilor și darurilor poporului.” — *Profeți și regi*, pg. 669 (engl.) (ro. cap. 57, „Reformă”).

c. Sfidând cuvântul lui Dumnezeu (Deuteronom 23:3-6), ce a făcut Eliașib, marele preot? Ce prim pas a făcut Neemia în lucrarea de reformă? Neemia 13:7-9.

2. CÂND SĂ APELEZI LA COOPERARE?

- a. Întrucât darurile fuseseră întrebuințate greșit, în ce sens s-au descurajat mulți din popor? Neemia 13:4, 5. Din cauza nevoii, ce fuseseră împinși să facă mulți slujitori ai templului? Neemia 13:10.

„Ca sfidare a poruncii [lui Dumnezeu], marele preot scosese afară darurile care erau stocate în camera casei lui Dumnezeu, pentru a face loc pentru acest reprezentant al unui neam proscris. Nu s-ar fi putut arăta un dispreț mai mare față de Dumnezeu decât conferind această favoare acestui vrăjmaș al lui Dumnezeu și al adevărului Său.

La întoarcerea sa din Persia, Neemia află despre această profanare îndrăznească și luă măsuri rapide pentru a-l da afară pe intrus....

Nu doar templul fusese profanat, ci darurile fuseseră întrebuințate greșit. Aceasta tindea să descurajeze dărnicia poporului. Ei își pierduseră zelul lor și fervoarea și erau reținuți în a-și da zecimile. Vistieria casei Domnului era slab aprovizionată; mulți dintre cântăreți și alți angajați în serviciul templului — pentru că nu primiseră suficient sprijin — părăsiseră lucrarea Domnului pentru a lucra altundeva.” — *Profeți și regi*, pg. 670 (engl.) (ro. cap. 57, „Reformă”).

- b. Cum a răspuns poporul față de conducerea hotărâtă a lui Neemia în eforturile lui reformatoare? Neemia 13:11-13.

„Neemia s-a pus la lucru să corecteze aceste abuzuri. El i-a strâns laolaltă pe toți aceia care părăsiseră serviciul casei Domnului și ‘i-am pus iarăși în slujba lor.’ Aceasta a inspirat poporul cu încredere și tot Iuda a adus ‘zeciuială din grâu, din must și din untdelemn.’ Bărbații care ‘erau socotiți credincioși’ au fost făcuți ‘vistiernici peste vistierie’ și ‘au fost însărcinați să facă împărțirile cuvenite fraților lor.’ [Neemia 13:11-13, engl.].” — Idem.

„Succesul care a însoțit eforturile lui Neemia arată ce vor realiza rugăciunea, credința și acțiunea înțeleaptă și energică. Neemia nu era un preot; el nu era un profet; el nu a ridicat nicio pretenție de titlu înalt. El era un reformator ridicat pentru un timp important. Scopul său era de a pune poporul în relație bună cu Dumnezeu. Inspirat de un mare scop, el și-a concentrat fiecare energie a ființei sale pentru realizarea sa.” — Idem., pg. 675, 676 (engl.) (ro. cap. 57, „Reformă”).

3. PĂZIREA SABATULUI RESTAURATĂ

- a. Cum era desconsiderat de către păgâni semnul distinctiv al Israelitilor în timpul absenței lui Neemia? Neemia 13:15, 16.

„Un alt rezultat al legăturilor cu idolatrii era o desconsiderare față de Sabat, semnul care distingea Israelul de toate celelalte națiuni ca închinători ai adevăratului Dumnezeu. Neemia a găsit că vânzătorii și comercianții păgâni din țările învecinate, venind la Ierusalim, i-au făcut pe mulți din Israeliți să se angajeze în comerț în Sabat. Erau unii care nu au putut fi convinși să își sacrifice principiul, însă alții l-au încălcat și s-au unit cu păgânii în eforturile lor de a învinge scrupulele celor mai conștiincioși. Mulți îndrăzneau să calce Sabatul pe față...”

Această stare de lucruri ar fi putut fi evitată dacă conducătorii și-ar fi exercitat autoritatea; însă dorința de a-și promova interesele proprii îi conduseseră să îi favorizeze pe cei nelegiuți.” — *Profeți și regi*, pg. 671 (engl.) (ro. cap. 57, „Reformă”).

- b. Cum și de ce i-a mustrat Neemia pe conducători pentru neglijența lor în serviciu? Neemia 13:17, 18.

„Fără vreo înclinație de a-și abandona scopul, 'comercianții și vânzătorii de tot felul de lucruri au petrecut noaptea odată și de două ori în afara Ierusalimului,' sperând să găsească ocazie pentru comerț (Neemia 13:20).” — *Idem.*, pg. 672 (engl.) (ro. cap. 57, „Reformă”).

- c. Cum a acționat Neemia pentru a corecta această stare de lucruri? Neemia 13:19-23.

„[Neemia] a cerut leviților, de asemenea, să păzească porțile, știind că ei urmau să impună mai mult respect decât oamenii de rând, în timp ce din legătura lor strânsă cu serviciul lui Dumnezeu era de așteptat ca ei să fie mai zeloși în impunerea ascultării de legea Sa.” — *Idem.*, pg. 673 (engl.) (ro. cap. 57, „Reformă”).

„Pentru relele pe care le-am fi putut împiedica, noi suntem exact la fel de responsabili ca și când am fi noi înșine vinovați de acele fapte.” — *Hristos, Lumina lumii*, pg. 441 (engl.) (ro. cap. 48, „Cine este cel mai mare?”).

4. STÂND FERMI LÂNGĂ CONVINGERILE NOASTRE

- a. Cum l-a ajutat Dumnezeu pe Neemia să trezească înțelegerea poporului față de nevoia unei reforme hotărâte în problema relațiilor de căsătorie? Neemia 13:23-27.

„Aceste alianțe nepermise [formate din căsătorii mixte și asocierea cu idolatrii] duceau la o mare confuzie în Israel; pentru că unii care intraseră în aceste legături erau oameni din poziții înalte, conducători spre care poporul avea dreptul să privească pentru sfat și pentru un exemplu sigur. Prevăzând ruina din fața națiunii dacă acestui rău i s-ar fi permis să continue, Neemia a discutat serios cu cei greșiți...

Când le-a pus în față poruncile lui Dumnezeu și amenințările Sale, judecățile de temut care se abătuseră asupra lui Israel în trecut, tocmai din pricina acestui păcat, conștiințele lor au fost trezite și s-a început o lucrare de reformă care a abătut mânia cu care amenința Dumnezeu și a adus aprobarea și binecuvântarea Sa.” — *Profeți și regi*, pg. 673, 674 (engl.) (ro.cap. 57, „Reformă”)

- b. Care a fost lucrul pe care Neemia, în slăbiciunea lui, l-a făcut, lucru pe care un lucrător în via Domnului nu ar trebui să îl facă niciodată? Neemia 13:25.

„Reformatorii trebuie să înainteze, nu să se retragă. Ei trebuie să fie categorici, fermi, hotărâți, neșovăielnici; însă fermitatea nu trebuie să degenereze într-un spirit dominant.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 6, pg. 151 (engl.) (ro. secțiunea a III-a, cap. „Către profesori și administratori”).

- c. Care a fost principalul motiv pentru care Eliașib, marele preot, fiul său și nepotul său s-au descalificat de la preoție? Neemia 13:28, 29. Ce se întâmplă cu cei care au opinii, dar nu și convingeri? Matei 15:14.

„Erau unii în slujbele sfinte care au pledat pentru soțiile lor păgâne, declarând că ei nu se pot despărți de ele. Însă nu s-a făcut nicio distincție; nu s-a ținut cont de rang sau poziție. Oricine, dintre preoți sau conducători, refuza să își întrerupă legătura cu idolatrii, era imediat despărțit de serviciul Domnului. Un nepot al marelui preot, care se căsătorise cu fiica renumitului Sanbalat, a fost nu doar îndepărtat din slujba sa, ci în mod prompt alungat din Israel.” — *Profeți și regi*, pg. 674 (engl.) (ro.cap. 57, „Reformă”).

5. LECȚII PENTRU NOI ASTĂZI

- a. Ce lecții ar trebui să învățăm noi din lucrarea lui Ezra și a lui Neemia? Isaia 57:12-14; Romani 15:4.

„În lucrarea de reformă care trebuie dusă înainte astăzi, este nevoie de oameni, ca Ezra și Neemia, care nu vor micșora sau scuza păcatul, nici nu se vor da înapoi de la a apăra onoarea lui Dumnezeu. Cei asupra cărora zace povara acestei lucrări nu vor tăcea când se comite răul, nici nu vor acoperi răul cu o manta de falsă iubire. Ei își vor aminti că Dumnezeu nu caută la fața omului, că severitatea față de câțiva se poate dovedi milă pentru mulți. Ei își vor aminti, de asemenea, că în cel care muștră răul trebuie să se vadă întotdeauna spiritul lui Hristos.

În lucrarea lor, Ezra și Neemia s-au umilit înaintea lui Dumnezeu mărturisindu-și păcatele și pe cele ale poporului lor, cerând iertare ca și când ei ar fi fost cei care au greșit. Cu răbdare ei au trudit, s-au rugat și au suferit.” — *Profeți și regi*, pg. 675 (engl.) (ro. cap. 57, „Reforma”).

„[Această] lucrare de restaurare și reformă... prezintă o imagine a lucrării de restaurare spirituală care trebuie să fie îndeplinită în zilele de încheiere a istoriei acestui pământ...

În timpul sfârșitului fiecare instituție divină trebuie restaurată. Spărtura făcută în lege la timpul când Sabatul a fost schimbat de om trebuie reparată. Poporul rămășiței lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că Legea lui Dumnezeu este temelie tuturor reformelor durabile și că Sabatul poruncii a patra trebuie să stea ca memorial al creațiunii, amintind mereu de puterea lui Dumnezeu. În linii clare, distincte, ei trebuie să prezinte necesitatea de a asculta de toate preceptele Decalogului. Constrânși de iubirea lui Hristos, ei trebuie să coopereze cu El în refacerea locurilor pustii. Ei trebuie să fie dregători de spărturi și ca cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit.” — *Idem.*, pg. 677, 678 (engl.) (ro. cap. 57, „Reforma”).

Vineri

26 septembrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a promovat Neemia eforturile sale reformatoare?
2. Cum a fost restaurată păzirea Sabatului?
3. Dumnezeu are un adevăr prezent în fiecare generație. Care este voia Sa astăzi referitor la sfințenia și păstrarea căsătoriei?
4. Explicați relevanța experiențelor lui Ezra și Neemia pentru timpul nostru.
5. Ce întrebare ar trebui să ne punem fiecare ca martori ai lui Hristos?

Darul ^{Întâi} Sabatului

5 iulie

pentru lucrarea de publicații
Est Europeană, vezi pg. 4

2 august

pentru o școală misionară
în Republica Democrată
Congo, vezi pg. 25

6 septembrie

pentru sediul din
Namibia, vezi pg. 53